

Συνάδελφοι μαζικοποιήστε τα σωματεία σας

ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 25 - ΧΡΟΝΟΣ 4ος
ΙΟΥΛΗΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2001
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 20 ΔΡΧ.
ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

Φουντώνει το αντιπολεμικό φιλειρηνικό κίνημα σε όλο τον κόσμο

ΜΟΝΗ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΗ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΛΑΟΙ!

Καμία υποταγή στον ιμπεριαλισμό

**Ο ξεσπκωμός ενάντια
στην κτηνωδία,
ο αγώνας για
την αποτροπή
της εφιαλτικής
προοπτικής, μπορεί
και πρέπει να είναι
η μοναδική απάντηση**

Σελ. 5

**Ο πόλεμος
των πετρελαίων**

Σελ. 6-7

**Η ήττα
των ιμπεριαλιστικών
επεμβάσεων**

Σελ. 8-9

**Διακήρυξη βετεράνων
του Βιετνάμ**

Σελ. 10

**Η εισήγηση στην Ολομέλεια
της διοίκησης της Ομοσπονδίας**

Σελ. 2-3

Η ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΣΤΗΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Ρήξη με την Ελλάδα της πλουτοκρατίας αγώνας ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τον πόλεμο

Συνάδελφοι,

Η Ομάδα της Διοίκησης προμηθεύεται σε μια περίοδο που το μισό ανώτερο του πόλεμου σπένδον ολοκληρωτή την ανθρωπότητα.

Το μαζικό επίθεσος ακριβώς, που εξελισσεται πάνω στα αιώματα της οικονομικής και στρατηγικής ισχύος της παγκόσμιας υπερδύναμης, το αίσθημα του φόβου και τα γλυκά όνειρα υποεισπνοούνται για να ανάγει μια νέα ολοκληρωτική επίθεση κατά χώρων, λαών και κινημάτων.

Κανείς δεν μνεί ασκήτησης μπροστά στο δράμα χιλιάδων οικογενειών, χιλιάδων νεκρών και τραυματισμένων. Όμως πρέπει να πορευόμαστε ή ακόμα που έλθουν και ζει η Ν. Υόρκη ενώ να πορευόμαστε ή ακόμα που ζει ο λαός του ΙΡΑΚ εδώ και δέκα χρόνια. οι εκάθως που έλθουν για δύο χρόνια το Βελγράδι, η Αλέξανδρ, η Πριστα, όλες εκάθως οι περιοχές που έχουν βομβαρδιστεί οι Αμερικάνοι και ο συμμαχός τους.

Τη στιγμή που ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός και οι μέγιστες της Ευρωπαϊκής Ένωσης προσπαθούν να βάλουν «στο γύψο» τους λαούς του Παλιού, οι νεότερο στόχο την υλοποίηση την επιδιώκουν τους, για ελέγχο των πετρελαίων, για την περιεκτική ΠΑΡΑ, Κίνας και την κατάλληλη νέων στρατηγικών θέσεων για την εξυπηρέτηση των ιμπεριαλιστικών συμφερόντων, την ίδια στιγμή, κάποια «δημοκράτες» στο χώρο μας, στη γραμμή της υποτέλειας και υποταγής στη Νέα Τζέρσι, από τη μακ. αναγνωρίζουν το δικαίωμα των ΗΠΑ και των ομοιωτών τους να μοτακούνουν τον κόσμο στην κατάληψη, στην ίδια θέση, δε πρέπει να πληγούν το κράτος δικαίου, η διεύθυνση ενόψει τούτη.

Πρόκειται για γέλοιο προσέβητο ακυβερνησίας των αφεντικών της Νέας Τζέρσι, αφού το κράτος δικαίου και οι θεσμοί, που υπακούονται, είναι οι φερόμενοι «αδελφότητες» των αμερικανικών που λαού από την πλουτοκρατία, είναι μηχανισμοί που εννοκωρούν την ζωή βίου του ιμπεριαλισμού.

Πολύ ακούστικα από τα πόνο του συστήματος. Αυτό που δεν ακούεται είναι ότι το κέντρο που υλοποιεί ένα τέτοιο χτύπημα πρέπει να ένα τζάκι διανομέσις και επαρκές με εξήσο, σπασμό κέντρα, που διαθέτει την κωνοτή ακώρησις και απειρηγοποίηση των μέτρων ασφαλείας οι περιοχές ο-πότες το Αμερικανικό Πεντάγωνο. Όπως δεν ακούεται ότι ο κατανομήσιμος οπλισμός Αμερικανική ιμπεριαλιστική υποτελείας για την ασφαλή προαγωγής των τρομοκρατικής επίθεσις, Μπιν Λαντιν, είναι δημιουργία των αμερικανικών μισωτικών υπηρεσιών, ότι είναι στρατολογήσιμος πρόκτορας της CIA.

Οι «εξόχως», που επικαλούνται οι ιμπεριαλιστές, είναι, γρήγορα και σκόρα από τη σκόρα ενός συστήματος, που κίρα απόλο την τρομοκρατία, σκοπεύει στη διάλυση της μεταδομένης κυριαρχίας του. Αυτή είναι και η μόνη αλήθεια.

Οι Αμερικανικοί μέγιστοι τάρω αξιοποιούσι, όπως προσηγορεύεται, την μισροπία τους να να εξοπλιστούν τελεολογικές τους επίθεσις ενάντια στους λαούς. Τάρω δεν χρειάζονται καθόλου προσηγορία.

Με το πρόγραμμα της αντιμετώπισης της τρομοκρατίας, οι ιμπεριαλιστές επιδιώκουν να ενισχύσουν το ρόλο του χωροκρατικού των συμφερόντων των ισχυρών.

Στο πλαίσιο αυτών των επιδιώξεων, με τις οποίες συμπαράσεται η ελληνική

κυβέρνηση, τα δημοκρατικά δικαιώματα και οι κατακτήσεις θα βρεθούν ακόμη περισσότερο στο στόχαστρο.

Οι «τρομονόμο», η Σέζγκεν, η Ευρωπαϊκή, η δικαστική και αστυνομική συνεργασία της Ελλάδας με τις ΗΠΑ και την ΕΕ θα λάβουν νέες ακόμη περισσότερο ανδημοκρατικές διαστάσεις.

Μπροστά ο αυτές τις αντιστρατιές εξελίξεις, οι φωνές της αντίστασης και του αγώνα ενάντια στη ΝΑΤΟική επεδίωξη και θα βραβεωτότα πρέπει να γίνονται πιο ισχυρές.

Απέναντι στη «νομιοσπασμένη τρομοκρατία» ο μέγιστος όρανος είναι ανιστορητικά και πάλι των συνδικατών και άλλων λαϊκών φορέων για την υπερασπίση και διεύρυνση των δημοκρατικών δικαιωμάτων και λαϊκών ενδιαιτηρίων.

Συνάδελφοι, οι φωνές της εσωτερικής εξέλιξης, διαπιστώνουμε ότι το ΠΑΣΟΚ, με την προσαρμογή ο αυτό τάχιστα, το ανπρονομιολογικό, στοχεύει να εμποδίσει την εκδίωξη εργατικών, λαϊκών κινήσεων.

Η ΔΕΕ, που χρησιμοποιήθηκε σαν αφετηρία επιθέσεως μας τέτοιας ανάγκης, δε δίνει τη δυνατότητα οι κινήσεις να τρέφει αιτιάσεις πως κάποιοι θα του παραχωρήσουν χώρο χρεατάει και δικαιοσύνη.

Οι κυβερνητικές διακυβερνήσεις στην ο-στυνωκοκρατούμενη θεοσάουδοτη παρρηγομένης.

Τα εντάλματα μέτρα που πήραν προακινή αναβολή, με πρωτο αυτό της Κοινωνικής Ασφάλισης, θα βρεθούν εκ νέου στο στόχαστρο της πιο έντονης επίθεσις.

Το όποιο το ερώτημα για το Ασφαλιστικό ο-πλοποιήσιμος μέγιστοι για λαούς, στους χωροκρατικούς, στην οποία των κυβερνητικών προβλημάτων, αποδεικνύει ότι η κυβέρνηση, όχι μόνο δεν παραρταίβει από το σχέδιο της, αλλά μέσο από ανεξέλεγκτες αντιδραστήριες αλλαγές οι νέγμοι και Κοινωνική Ασφάλισης, προσηγορία, το τελειωτικό χτύπημα με σχήμα του κανονικό βιολόγο της απίτη.

Την απόλυτη ομολογία μας χωρίς τάρω έλπισης αντίληψης πολιτικής αυτογροφάρσις η Όμια του προηγουμένου στη ΔΕΕ.

«Οχι μόνο δεν μπορούμε να καθοριστούν της πολιτικής μας αλλοιώσεις, προσηγορία, όπως καθήκοντες βελούμε, όχι μόνο πρέπει να συνεχίσουμε να προσηγορία με οικονομική σταθερότητα, αλλά οσμείσιμος να ακολουθούμε συγκεκριμένη κατεύθυνση που προκίσις από την

κινή πορεία μας στην ΕΕ». Η δήλωση αυτή του πρωθυπουργού δεν ήταν ο-προσηγορία για μας, εξάλλου δεν είναι η πρώτη φορά που έχει επιβάσει. Αλλάς προσηγορία τμήματα των εργαζομένων που πιστεύουν ότι η Ελλάδα μπορεί να ακολουθήσει την τη κατεύθυνση, σύμφωνα με τα συμφερόντα της και επιμένει του λαού της.

Η «αρχική Ελλάδα», που ο Κ. Σπυρίδης αναπέβει, είναι η Ελλάδα της πλουτοκρατίας. Ο διαφραβισμός προς αυτήν του προηγουμένου, για την απαρέγκλητη εμμονή του στο νεοουστριακό και την αποικιοκρατική πολιτική, ήταν για άλλι μια φορά ασπασίσιμος.

Την άλλη Ελλάδα, την Ελλάδα των εργαζομένων, την Ελλάδα στην οποία όλο και η αντιρρητική πλειοψηφία του λαού, που του ταλανίζεται από την ανεργία, τη φτώχεια, τις ελαστικές μορφές της εργασιακής σχέσεως, από την εμπροσηγορία της Παύλας και της Ύγινης, της τρομοκρατίας στους χώρους δουλειάς, ο προδημοκρατικός, ιδιαιτητικώς, ο προσηγορία, την κάλυψη «ως οικητική δουλειά, ακόμη περισσότερο προσηγορία», προδήσιμος την για τις νέες θέσεις που θα κληθεί να υποστεί.

Η οραφορία της κοινωνικά ενιαίοτητας κυβερνητικής πολιτικής, που έ-

στην πόλη, στη ρήξη, στη σύγκρουση με την «αρχική Ελλάδα» των ανθρώπων του χριστάτος με το μονοπώλιο και τον ιμπεριαλισμό.

Συνάδελφοι, Ο μεγαλειώδης κινηματογράφος της Απρίλη και Μάη ανακωκουν την κυβέρνηση σε ελιγμούς και κυνικές τακτικές, θέλονται να κερδίσουν χρόνο, να προσηγορία καλύτερα για να περαιοι τελο-τά ο σχέδιο της για το ξεβελωμάτις της Κοινωνικής Ασφάλισης. Αυτό δε σημαίνει ότι η αντίληψη της πορείας φρεναυσι-σπασί.

Η προσηγορία αντιδραστήριος αλλαγών στην Ύγιη, η εργομιατική και ακυβερνητική παράδοση του Νουητημίου Σκορματισμού στο γεωμετρικό κεφάλαιο, οι 1,5 δισεκατομμύρια δρχαμ., η παράδοση των «Ελληνικών Πετρελαίων», το ξεβελωμάτις της τρομοκρατικής υποδομής που ανήκει στον ΕΟΤ, το προσηγορία-μιαίο ξεβελωμάτις ΔΕΗ, ΕΤΒΑ, της «Ομνημοκρατίας», των Λιμανών, η προσηγορία-μιαία αναδραστήριος, ιδιαιτητικώς, του ΟΑΕΑ και η νομομορφή των δουλειοκρατικών γραμμάσις «εννοκωσιος εργαζομένων, δεύουσις ότι η επίθεση κε-νομορφή - κυβερνητικής, επίθεσις που εργαζομένοι με κόδο τρώο από τη ΝΔ, καθώς και τα πόνο και δεκακίρια του συ-

Με το πρόγραμμα της αντιμετώπισης της τρομοκρατίας, οι ιμπεριαλιστές επιδιώκουν να ενισχύσουν το ρόλο του χωροφύλακα των συμφερόντων των ισχυρών. Στο πλαίσιο αυτών των επιδιώξεων, με τις οποίες συμπαράσεται η ελληνική κυβέρνηση, τα δημοκρατικά δικαιώματα και οι κατακτήσεις θα βρεθούν ακόμη περισσότερο στο στόχαστρο

νομο προσηγορία, εξαντήληθηκε στις 116 δρχ, την μισρο στόχο συνταξιοδοτικό του ΙΚΑ και του ΟΓΑ.

Απέναντι στην πραγματικότητα που βίαιος σήμερα ο ελληνικός λαός - και πάλι και κύριο οι εργαζομένοι - και που θα χειροκρούσει, απέναντι στην «αρχική Ελλάδα» που θα γίνεται ακόμα ισχυρότερα κλειρόσιμος όσο μας απώνουν και συμπεριφερόνται στο πλαίσιο στο Βαλκανικό, που ο προδημοκρατικός βαρβαρική ε-νηγοική παρουσία, οι επιλογές μας στενεύουν και περιορίζονται στην εξής μο-

σημοτός, βίαιος και πλήρη εξέλιξη.

Για να θεωρακούν την ενδοκτική πολιτική, με πρόσημο την πάτηση του οργανωμένου εγκλήματος, υπηρέσις του γινάσιο «τρομονόμο», που επιφέρει την ποικιλομορφία της συνδικαλιστικής πολιτικής δραστηριότητας, την τρομοκωπήση των εργαζομένων Προσηγορία-μιαίο γινάσιο για να την αποψηγορία και τον περιορισμό των εργατικών, λαϊκών εκδηλώσιμος, είναι η απαγόρευση της ο-φισκοκόλλησις, με στόχο τη φτώχεια κω-δή αντίθεσις φωνής των εργαζομένων,

κάθε φωνής αντίστασης, μιναι προσηγορία στο «ντουλάκι», κάτω από τη γενική κατακορυφή.

Το τακό σύμβολο κίνημα, κάτω από το σημάδι του ΠΑΜΕ, παρά τις αδυναμίες της καλοκαινιακής περιόδου, δεσ μέγιστοι με σταυρώματα τα χέρια. Με ακόμη περιόδους στους τεύχος δουλειάς, ιδιαίτερα στην μαγελής πόλεις, κώποτο το πρόβλημα της Κοινωνικής Ασφάλισης στην επικρατούσα, πηρε προσηγορία και προσηγορία στην εκδήλωσις ενάντια στην παράδοση του Μάοισμους, πηρε μέγιστοι στις αντιμπερναλιστικές εκδηλώσεις σε Γενναίη και Γενναίη, ανέτρεσε άμεσο στη διεκή ανυπακούσιμος του ΠΑΜΕ, της Ομοσπονδίας και του Συνδικατίου. Εργε οργαμινί παρήβησιμος στους αγώνες που αναπτύχθηκαν στο χώρο της Ύγιης.

Η Ομοσπονδία και τα μεγάλα κωκιάς σωματίδια της δύναμης της προσηγορία, στην εκ δραστηριότητας που ανέπτυξε το ΠΑΜΕ, Σωβαρ βόση πρέπει να τοποθεσις εκ, εκτός των παρρησιος δραστηριοτήτων, αναπτύξις με επισηγορία από τη μέσο του Συνδικατίου της Αθήνας, για αναπολιτιστικές βιαιότητες, καθώς και από το σωματίο των εργαζομένων στη Γεωργία του Ρίου - Αντιρρίου.

Συνάδελφοι, Η ανόδος του επιπέδου πάλης της Εργατικής Τάξης (ΕΤ) το χρόνο που διακωσις, το διανομήσιμος της πάλης κυριώσιμος της, γρηγορώσιμος να φύσει, ανσηγορία στην τάχισια εργομιατική, έλπιση οσμείσιμος σοβαρ την άγνοια τάχισ της χώρας και τους πολιτικούς εκφροστήριος.

Η κυβέρνηση και τα δεκακίρια απηγορία της πολιτικής της, μετά την επηγορία καταρτήσις και την προσηγορία τους, εκδηλώσιμος σκόρα, οι αντιδραστήριος, προσηγορία να οσμείσιμος στο συνδικατίο στην σταλάχη του «κοινωνικού διαλόγου», που οι τίσια δε διαφραβίσιμος από το σφραγίο.

Η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, επιβραβωύσιμος, την υποταγή και παράδοσις της, εκδηλώσιμος σκόρα, να την επίσηγορία αυτού του έδωκο στόχου.

Συνάδελφοι, Η εργατική τάξη, οι εργαζομένοι, βραβωύσιμος μισροτάσι σε μια ενταμωμένη ολομωτική επίθεσις.

Οι «καπιταλιστές αναδραστήριος», οι ιδιαιτητικώς, οι αντιρρησιος, οι αντιδραστήριος αλλαγές οι Παύλα, Ύγιη, Κοινωνική Ασφάλιση, σπένδουσις την ομιά του βραβωύσιμος της νεοφιλελευθέρως πολιτικής. Ο

ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ

παράδοσης του κεφαλαίου συντηρείται και μεριμνάται από την εκμετάλλευση της ΕΤ.

Το άγχος του δρόμου και οι προϋποθέσεις για την αναστροφή αυτής της εφελκυστικής πραγματικότητας πρέπει να είναι από τα πρώτα και κύρια καθήκοντά μας.

Πρέπει να αναθεί η πύλη ενάντια στα ανάλκικα μέτρα των τελευταίων χρόνων, να μην καταρριφθούν σαν ανασφάλιστα και τελεόδικα, να μην περαστούν με την πύλη μας στα χρονικά κενά της αντίστοιχης, να κινούμε υπομείλι, μέσο από την ανάπτυξη της δράσης, το ξεπύλημα μεγάλων διεικδυτικών αγώνων, δημοσιογράφους τους όρους για θεμελιώδεις κατακτήσεις και ριζικές αλλαγές.

Συνάδελφοι

Για το επόμενο διάστημα προτείνεται να κινήσουμε στους εξής άξονες:

Α) Επιμερίνωμε τους συνάδελφους, τους εξηγούμε ότι η κυβέρνηση όχι μόνο δεν έχει παρατήσει από τα ανάλκικα σχέδια, αλλά καθήκοντά μας προβαίνει στους απειλητικούς αλλαγές στην Υγεία, στην Κοινωνική Ασφάλιση.

Β) Διεκδικήσωμε πύλη πύλη για την Κοινωνική Ασφάλιση πρέπει να γίνει γνωστό σε όσο το δυνατόν περισσότερους εργαζομένους. Παράλληλα, να εξισχυρίσω το μέγιστο επίπεδο επί λογική του «εργατικό και του «αριστοκρατικό» που χρησιμοποιείται από τις συμβεβημένους συνδικαλιστικές ημερίδες ως βασικό κριτήριο για τον καθορισμό των απημερίων. Έτσι μόνο θα ενισχυθώμε οι εργαζόμενοι αγώνα. Έτσι μόνον ο διεκδικητικός αγώνας θα πάρει τα χαρακτηριστικά που απαιτούνται για να αναδείξει ο δρόμος για την πρόοδό της λήση των απημερίων μας.

Διεκδικώμε και Αποποιώ:

- Δημοσία, καθολική και υπομεταρική Κοινωνική Ασφάλιση με παροχές και υπηρεσίες υψηλού επιπέδου για όλο το λαό. Κατάργηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας στην Κοινωνική Ασφάλιση.
- Δημόσια, δωρεάν ούσμη Υγείας για όλο το λαό, χωρίς διακρίσεις και ανισότητες.
- Πλήρη ασφαλιστική - ιατροφαρμακευτική κάλυψη όλων των ανέργων και των οικογενειών τους, των μεριστωτών, των εργαζομένων με μερική απασχόληση, Υπαλλογιστών που χάνουν αναγνώριση ως αυτοαπασχολούμενοι.
- Κατάργηση του καλύτερου ορίου συντάξιμων με 4.050 ημέρες εργασίας. Καλύτερη σύνταξη στα 20 Ημερομίσθια

• Δημόσια, δωρεάν ούσμη Υγείας για όλο το λαό, χωρίς διακρίσεις και ανισότητες.

• Πλήρη ασφαλιστική - ιατροφαρμακευτική κάλυψη όλων των ανέργων και των οικογενειών τους, των μεριστωτών, των εργαζομένων με μερική απασχόληση, Υπαλλογιστών που χάνουν αναγνώριση ως αυτοαπασχολούμενοι.

• Κάλυψη των ορίων ηλικίας αυτοεξοδότησης. Αντιπάλαια της εφόδου των ορίων ηλικίας σε άντρες και γυναίκες. Τα ορία ηλικίας να μην ξεπερνούν τα 60 χρόνια για τους άντρες και τα 55 για τις γυναίκες (55 και 50, αντιστοίχως, για τα βαρέα - ανθυμεινικά επαγγέλματα).

• Κατάργηση του καλύτερου ορίου συντάξιμων με 4.050 ημέρες εργασίας. Καλύτερη σύνταξη στα 20 Ημερομίσθια

της των εργαζομένων από τη ασφαλιστική εφόδου. Να πληρωθούν οι κρέδους, η εργοδοσία και το μεγάλο κεφάλαιο που κατατρεχάνουν χρόνο τα κράτια.

• Παύση της εισφοροδραστηριότητας, επιστροφή των κλεισμένων, των τερματισμένων ποσών που οφείλουν τα ασφαλιστικά ταμεία του κράτος και η εργοδοσία. Κατάργηση των αντεργαλιστικών νόμων της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ.

• Υπεράσπιση, επέκταση του θεσμού των βαρέων - ανθυμεινικών επαγγελμάτων. Εφαρμογή αυστηρά πύλη πύλη για την Υγείνη και Ασφάλεια στους τόπους δουλειάς.

Β) Αντικείμενο μέτωπο ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις με βάση και τις αποφάσεις του Συνεδρίου για μια άλλη πο-

νίες - μεταφορές - επικουπήσεις.

• Την εφαρμογή κοινωνικών προγραμμάτων Υγείας - Παθολογίας - Κατοικίας.

• Την εθνικοποίηση αναγκαίων στρατηγικών βιομηχανικών παραγωγών οικοδομικών υλικών (τσιμέντο, σιδήρος κ.λπ.).
 Γ) Δημοτικοποίηση της δράσης μας ενάντια στις ανισότητες των εργαζομένων δικαιωμάτων, στην καταστρέφηση των συλλογικών συμβάσεων, στη μείωση - ανασφάλιση εργασιών.

Δ) Πρωταξιοποιώ στους αγώνες της εργατικής τάξης και του τάξικού συνδικαλιστικού κινήματος για πλήρη στέβερη εργασία. 7αρο - 5ήμερο - 35αρο.

Κατάργηση των αντεργαλικών νόμων για ίσα δικαιώματα Ελλήνων και ξένων εργατών.

Ε) Σε συνεργασία με συνδικάτα και άλλους μαζικούς φορείς, αναγνώριση της δράσης μας ως ζητήματα που καθορίζουν το κόστος ζωής, όπως διατροφή, ενέργεια, ηλεκτρισμός, νερό, στέγη, μόρφωση, υγεία, οικογενειακά, πολιτισμό κ.λπ.

ΣΤ) Εξήγησω την αντιδραστική πολιτική της κυβέρνησης για την Πολιτική. Παιρνωμε μέρος σε κάθε πρωτοβουλία που υποβαθμίζει με τη θέσση του τάξικού συνδικαλιστικού κινήματος για Δημοσία Δωρεάν Παθολογία. Για Παθολογία που σήμερα απαιτούν οι αλληλέγγυες ανάγκες και απαιτήσεις του λαού.

Συνάδελφοι,

Η επίθεσή που δεχόμαστε στο σύνολο των εργαζομένων, κοινωνικών μας δικαιωμάτων, η φρόνηση της απειλήσεως στις μας, δημιουργούν την αναγκαιότητα πλέον δημοκρατικής δραστηριότητας των συνδικάτων, το άγχος του μετώπου ενάντια σε οδώνιας, προβλήματα και καθυστερήσεις.

Χάρη να παραμερίζουμε κανέναν από τους στόχους μας, προταχόμενες σχέσεις, διακρίσεις είναι να ανακαλύψουμε να εννοούμε της δυναμικές μας, ενάντια στους βαρβάρους για την ανθρωπότητα ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς.

Τα ιμπεριαλιστικά κέντρα κηρύττουν τον πόλεμο ενάντια σε όλους τους λαούς. Η τροσκιστική, που αυτοί εξεβδίζονται, επιδοκίμηση, σπύλων, τρωματιστές τους λαούς με κάθε μέσο και τρόπο, είναι το πρόσημο τους για μια καινούργια προηγούμενη επίθεση, που θα εκδηλωθεί σε όλο το φάσμα των λαϊκών δικαιωμάτων.

Ο ελληνικός λαός δεν έχει κομμάτι υποχώρηση να παραβρίσκει στο όφρα 5 του ΝΑΤΟ, που η κυβέρνηση υπηκοώνει την ενεργοποίησή του, κέρ που σημαίνει ότι οι Ελληνες στρατιώτες είναι υποχρεωμένοι, στο πλαίσιο των Αμερικανικών ιμπεριαλιστών, να πολεμήσουν, να σκοτώσουν και να σκοτωθούν, για την εξυπηρέτηση των συμφερότητων τους. Άλλως, πόλεμος, δεν αφορά τίποτα, αφορά όλους, κανείς δεν έχει το δικαίωμα να μείνει απήρης σε εθνικό και διεθνές επίπεδο.

Αφορά πρώτο και κύριο την εργατική τάξη, αφορά όλους εναντιωτικά στο νέο δόγμα του ΝΑΤΟ, στην πολιτική των ΗΠΑ, των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, όλων των συστημάτων, δηλαδή του Βορρά.

Καμία εμπλοκή της χώρας στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς, που απειλούν ολόκληρη την ανθρωπότητα.

Κανένας Έλληνας φονιάρας δεν πρέπει να βρεθεί έξω από τη χώρα της χώρας. Αν αυτο ισχυρίσει για τις υποχρεώσεις των Βοστανικών, σήμερα ισχύει εκτός.

Η δυναμική λαϊκή παρέμβαση προς μια τέτοια κατάσταση είναι απαραίτητη και πρέπει να εξαντληθούν όλες οι προσπάθειες για την πραγματοποίηση και αποτελεσματικοποίηση της.

ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΔΟΜΗ

ΑΤΤΙΚΗ

• Ο ΣΤΟΥΡΩΝΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ, 46 χρονών, στις 30.7.2001, έλαβε τη ζωή του, όταν σε οικοδόμη που δουλεύεσε στο Γαλάτσι, στην προσπάθειά του να σπείσει μετέπειτα με ηλεκτρικό καλώδιο, τον χτύπησε ηλεκτροκίνητο ράβδι.

• Ο ΡΕΓΙΝΤΣΙ ΠΑΤΡΗΣ, 22 χρονών, στις 2.8.2001, βρέθηκε τραγικό θάνατο, όταν στο εργοστάσιο που δουλεύεσε, της εταιρείας «Ευρωπαϊκή Τεχνική» στη Λεωφόρο Καβάλας, έχασε την υιορροπία του και έπεσε από «κούβη» φορτίου, με αποτέλεσμα να τον πατήσει ο φορτωτής.

• Ο ΣΚΑΡΦΑΜΑΚΗΣ ΑΡΓΥΡΗΣ, 30 χρονών, στις 3.8.2001, βρέθηκε τραγικό θάνατο, όταν κατά την εργασία του, έλαβε από «κούβη» φορτίου, με αποτέλεσμα να τον πατήσει ο φορτωτής.

• Ο ΣΚΑΡΦΑΜΑΚΗΣ ΑΡΓΥΡΗΣ, 17 χρονών, στις 3.8.2001, βρέθηκε τραγικό θάνατο, όταν κατά την εργασία του, έλαβε από «κούβη» φορτίου, με αποτέλεσμα να τον πατήσει ο φορτωτής.

• Ο ΤΟΥΤΣΑΣ Γ., 44 χρονών, στις 9.8.2001, έχασε τη ζωή του στο λατομείο του Βαλκάνι Λαμίας, όπου δουλεύεσε, όταν κατά τις εργασίες, νόμισσε ήβρε σε οπή, με αποτέλεσμα να χτυπηθεί από καλώδιο της ΔΕΗ.

ΡΑΦΑ

• Ο ΤΟΥΤΣΑΣ Γ., 44 χρονών, στις 9.8.2001, έχασε τη ζωή του στο λατομείο του Βαλκάνι Λαμίας, όπου δουλεύεσε, όταν κατά τις εργασίες, νόμισσε ήβρε σε οπή, με αποτέλεσμα να χτυπηθεί από καλώδιο της ΔΕΗ.

ΓΙΑΝΝΑΤΣΑ ΠΕΛΛΑΣ

• Ο ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, 47 χρονών, στις 29.7.2001, σκοτώθηκε όταν έχασε την υιορροπία του στην οικοδόμη όπου εργαζόταν και έπεσε από οδόκαμα ύψους 6 μέτρων.

ΖΑΚΥΝΘΟΣ

• Ο ΣΚΑΡΦΑ ΝΙΝΙ ΤΟΥΚΟΥΡΙΩΝ, 26 χρονών, στις 3.8.2001, βρέθηκε τραγικό θάνατο όταν τον χτύπησε ηλεκτροκίνητο ράβδι. Ο σπυρς ΑΓΙΩΝΕΡΗΣ εργαζόμενος σε οικοδόμη, όταν πλέωντας μια ηλεκτρική μηχανή, πέτασε πάνω του νερό. Ο συνάδελφος ήταν πατέρας δύο παιδιών.

ΜΑΛΕΣΙΝΑ

• Ο ΛΕΚΑ ΡΟΤΣΙΖ, 39 χρονών, στις 30.7.2001, έχασε τη ζωή του όταν καταπλακώθηκε από χύματα. Ο σπυρς ΑΛΙΒΑΝΟΣ εργαζόμενος σε έργο ανοίγματος τάραου στήριξης και την ώρα του σπυρτισμού είναι σε βάθος 3 μέτρων. Ο συνάδελφος ήταν πατέρας τριών παιδιών.

ΚΑΛΑΜΑΤΑ

• Ο ΜΑΜΑΛΙΑΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ, στις 10.7.2001, έχασε τη ζωή του στο χώρο δουλειάς του.

• Ο ΠΑΝΑΓΙΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ, 25 χρονών, στις 30.7.2001, τραυματίστηκε βαρύτερα από όλους. Ο συνάδελφος δουλεύεσε σε νεοενομερωμένο οικοδόμη, όπου έπεσε και έλαβε πολλαπλά κάταγματα.

ΚΟΡΙΝΘΟΣ

• Ο ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΘΕΩΔΩΡΟΣ, 35 ετών, στις 11.7.2001, σκοτώθηκε με αποτέλεσμα στην περιοχή Σουακι Κορινθίου. Ο σπυρς ΣΑΒΒΑΔΕΛΟΣ έλαβε από φορτωτή, ένα βύλος, με αποτέλεσμα να χτυπηθεί από ύψος θα περνούσαν εργαζόμενοι του ΟΣΕ.

Η εργατική τάξη μπορεί και πρέπει να πρωταγωνιστήσει στην ανάπτυξη ενός μαζικού, μαχητικού και αποτελεσματικού αντιπολεμικού κινήματος. Ή αυτή τη διαπίστωση συμπυκνώθηκε το άμεσο και κεντρικό καθήκον όλων των εργαζομένων, όπως εκφραστήκε από πολλούς ομιλητές στην Πανελλήνιη Συντονιστική Επιτροπή του ΠΑΜΕ, που συνεδρίασε το Σάββατο 6 Οκτώβρη. Ο αγώνας κατά του πολέμου «είναι ζήτημα ζωής και θανάτου», είχε χαρακτηριστικά ο Γ. Μαυρίκος, παρουσιάζοντας την εισηγήση της Γραμματείας του ΠΑΜΕ.

Τα μέλη της Επιτροπής στην πολύωρη συνεδρίαση της κατέθεσαν έναν πλούσιο προβληματισμό από τους πρόσφατους αγώνες του ΠΑΜΕ, αλλά κυρίως, ανέδειξαν τις πρωτοβουλίες που πρέπει να αναπτυχθούν για τη συγκρότηση ενός ευρύτατου Μετώπου Κοινωνικών Δυνάμεων, που θα

Πρωτοβουλίες για ευρύτατο αγωνιστικό μέτωπο

οργανώνει την πάλη του λαού για την ειρήνη και τη διεύρυνση των δικαιωμάτων και ελευθεριών του.

Για τις δυνάμεις του ΠΑΜΕ παραμένει αναπότρεπτο το Μέτωπο για την υπεράσπιση της

Κοινωνικής Ασφάλισης, με βάση το τρίτηχο. Συνεχίζουμε τη δράση, οργανώνουμε την αντίσταση, καταδικάζουμε τον «κοινωνικό διάλογο». Όπως υπογραμμίζουν πολλοί ομιλητές, η νέα κατάσταση απαιτεί ενόχλη-

ση του ΠΑΜΕ, συσπείρωση στο ΠΑΜΕ και νέων δυνάμεων, παράλληλα οργάνωση της εργατικής τάξης με τη συγκρότηση και νέων Επιτροπών Αγώνα σε κάθε τόπο δουλειάς. Για να γίνει όμως αυτό, όπως τονίστηκε από τον κεντρικό εισηγητή, αποφασιστικός κρίκος θα είναι η καθημερινή δουλειά στο εργοστάσιο και στο γήπεδο, στο γραφείο και στην επικράτεια. Εκεί πρέπει να «πετούν» όλες οι δυνάμεις του Μετώπου, ώστε το Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο να γίνει ο οργανωτής των καθοδηγητής των αγώνων, ο εκφραστής των οργάνων και των οργάνων των εργαζομένων.

Στη συνεδρίαση της Πανελλήνιης Επιτροπής παραβρέθηκε αντιπροσωπεία της Ιταλικής Συμμαχίας (CIV) και ο συνδιαιτηστήρι Έμμανιέλ Πλάι μετέφερε μήνυμα αλληλεγγύης και αγωνιστικής ενότητας των Ιταλών εργαζομένων.

Η εισήγηση της Γραμματείας

Αναλύοντας τη συγκυρία, η εισήγηση της Γραμματείας του ΠΑΜΕ μεταξύ άλλων σημειώνει ότι: «Πίσω από τις πολεμικές κινήσεις των Αμερικανών και ΝΑΤΟικών ιμπεριαλιστών κρύβονται άλλα ζητήματα και άλλες επιδιώξεις, όπως: Η επίλυση της κρίσης των ΗΠΑ, ο έλεγχος της Ευρώπης, η επικρατοκρατία των ιμπεριαλιστών στη γεωστρατηγική σημασία περιοχή, που θα προωθήσει την επόμενη κυκλική κίνηση σε βάρος της Κίνας, της Ρωσίας και της Ινδίας, το χτύπημα των εθνικοαπελευθερωτικών κινήσεων των λαών και όσων κρατών αντιστέκονται στη Νέα Τάξη Πραγμάτων, η περυσία δημοκρατικών και συνδικαλιστικών ελευθεριών, η καταστολή πολιτών με ιστορία μαχητικών και η επιβολή του «πολιτισμού των γιγανθίων και των γιγανθιών, η κερδοσκοπία από την "ανάπτυξη" του στρατιωτικού υλικού, η ένταση του βόθρου εκμετάλλευσης σε βάρος των εργαζομένων, η εξάλειψη της φτώχειας και η διεύρυνση των υπερχρεώσεων των πολυεθνικών και των μονοπολίων».

Σύμφωνα με το νέο επιθετικό δόγμα, «οι εργάτες, οι υπάλληλοι, οι άνεργοι και οι αυτοαποκλεισμένοι από τον "εσωτερικό εχθρό" και άρα, για να μην το κεράλια μέσα, πρέπει η αυτονομοκρατία, η κρησνύση και παρακμή της να ξεσηκώνουν τις μετριοκρατικές περυσίες».

Η κατάσταση με τη βρομική και ύπουλη τακτική των ιμπεριαλιστών μπορεί να γίνει χειρότερη. Σήμερα έχουμε μας δε δικαιούται να αναρωτηθεί "να ποιον χτύπη ο καμουνάκι".

Ανεπάρκει ο οποίος τους κινδύνους σημειώνεται στη εισήγηση, «το ΠΑΜΕ, θα παίξει πρωτοβουλίες για τη συγκρότηση ενός ευρύτατου Μετώπου Κοινωνικών Δυνάμεων (εργατών, αγροτών, νεολαίας, διανομομένων, επιστημόνων, ΕΒΕ), που θα αποκλιμακώσει τα σχέδια των φιλοπόλεμων κύκλων και θα οργανώσει την πό-

λη του λαού για την ειρήνη και τη διεύρυνση των δικαιωμάτων του.

Ας συγκροτηθούν λαϊκές σε κάθε τόπο δουλειάς, σε κάθε κλάδο, σε κάθε εργατική γειτονιά, αντιπολεμικές Επιτροπές που θα δουλεύουν με ανοιχτό μυαλό και ενωτική τακτική, παίρνοντας υπόψη ότι ο αγώνας, όπως ο πόλεμος, έχει βάθος χρόνου και θα είναι ιδιαίτερα σκληρός. Ας αντισταθούν στον «πολεμικό» Κρατικό Προπολεμιστή που ετοιμάει η κυβέρνηση και τους αντισταχούς προπολεμιστικούς που ήδη προωθεί η ΕΕ».

Οι άξονες πάλης

Καταγράφοντας τους άξονες πάλης η Γραμματεία του ΠΑΜΕ υπογραμμίζει ότι πρώτος άξονας «είναι η Απποδομητική Απομυρωματική Περίληψη» Κρατικού, τούτιστα στην εισήγηση, «να προβάλλουμε τις θέσεις του ΠΑΜΕ για την κατάσταση και τους κινδύνους από την επιθετικότητα της "Νέας Τάξης", των Αμερικανών και του ΝΑΤΟ, της ΕΕ, της ευθύνες της κυβέρνησης και όσων πο-

λιτικών δυνάμεων σφύραται πίσω από τις ψευδελπίδες και πολλές αυτοαναφορές των ...πολιτισμών και των απολιτιστών, των ελευθερών κοινωνιών και των ... σκληροβούνων, της Δύσης κατά της ... Ανατολής».

Δεύτερον: Η ανάπτυξη της πάλης για τα δημοκρατικά δικαιώματα και ελευθερίες. Να ξεκινήσουμε άμεσα παρεμπιπτόντως ότι θα δυναμώσουμε η πολιτική του αυτοαρχισμού και της καταστολής με αφορμή και τα χτυπήματα στη Νέα Υόρκη και την Ουάσινγκτον. Να κάνουμε υπόθεση των σωματίων και των Επιτροπών Αγώνων το θέμα αυτό.

Τρίτον: Πάλη ενάντια στις καταπιεστικές αναδιαρθρώσεις. Ένταση της προσπάθειας για την πρόβλεψη και δοκιμή των θέσεων μας για τον Κοινωνικό Απορρύθμιση, την αποκλιμακώση των θέσεων και των ελαθύνων της κυβέρνησης, της ΝΔ και της πλειοψηφίας των δικαστικών της ΤΖΕΕ και της ΑΔΕΔΥ. Εντείνουμε τη δράση ενάντια στην πολιτική των Ιδωπομορφιστών. Είναι επικρατο το αίτημα, να τεθεί το

αίτημα της κρατικοποίησης των τομέων, π.χ. της Ενέργειας, των Τηλεπικοινωνιών, των Μεταφορών κ.ά.

Συνήγηση της δράσης ενάντια στις ανατροπές των εργατικών δικαιωμάτων, στην καταστράτηξη των Συλλογικών Συμβάσεων, στη μαζική ανασφάλιση εργατών. Πρωτοβουλίες ενάντια στην ανεργία. Στις πόλεις αυτά, πρέπει να καταρτιστεί εθνικό πρόγραμμα από τις συντονιστικές επιτροπές της Αθήνας, της Θεσσαλονίκης και των άλλων περιόχων».

Για το διεθνή δραστηριότητα του ΠΑΜΕ τούτιστα ότι, από τη ιδρυση του, «το ΠΑΜΕ, ουσιαστικά προανατολίστηκε και προσέβαλε να γίνεται με συνδικαλιστικές δυνάμεις και κινήματα που δρουν στην Ευρώπη και στον κόσμο. Επιχειρούμε έτσι να συνδυάσουμε την ανάπτυξη της ταξικής πάλης στα εσωτερικά της χώρας που παραμένει ο κύριος στόχος μας και ταυτόχρονα, σε συνθήκες γενικευμένης επίθεσης σε βάρος της παγκόσμιας εργατικής τάξης από τους ιμπεριαλιστές και το διεθνές καφά-

Οι οικονομικές δικδικήσεις

Η βάση των φετιμών οικονομικών δικδικήσεων να είναι η ετήσια Κατάσταση μεροκάματο 12.000 δρομής.

Κατώτερος μισθός 300.000 δρομής για τους εργαζομένους του ιδιωτικού και του δημοσίου τομέα.

Κατώτερο σύνταξη στα 20 ΗΑΕ της ΕΓΣΣΕ - 240.000 δρομής. Αλλαγή του φορολογικού συστήματος. Αύξηση του φορολογικού συντελεστή των κερδών. Αφορολόγητο όρος 3,5 εκατομμύρια για τους εργαζομένους.

Αύξηση των δαπανών για την κάλυψη των κοινωνικών αναγκών, τις λαϊκές πολιτιστικές δραστηριότητες, την πρόληψη - καταπολέμηση των νοσημάτων. Οικονομικό επίδομα και στους δύο γονείς σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα.

λαιο, να έχουμε συμβολή και παρουσία στο διεθνές ταξικό συνδικαλιστικό σπέρμα».

Η νέα κατάσταση που διαφοροποιείται ενάντια ενόψει του ΠΑΜΕ - Συστήριση στο ΠΑΜΕ».

«Το επόμενο διάστημα - υπογραμμίζει η Γραμματεία - να δουλέψουμε σκληρά, που σημαίνει ώστε να δυναμώσουμε το ΠΑΜΕ. Να καταδείξουμε τις συνειδητές των εργαζομένων και του λαού. Να ενισχύουμε οι δεσμοί του μέσου στόχου χάραξης δουλειάς και στους κλάδους, ιδιαίτερα με νέες δυνάμεις, ομαδιές, Εργατικά Κέντρα. Ομοσπονδίες, συνδικαλιστικές, αυτονομιστικές επιτροπές αγώνων».

Δεύτερον: Το ΠΑΜΕ, ουσιαστικά τούτιστα η εισήγηση της Γραμματείας, να δουλέψουμε σκληρά, που σημαίνει ώστε να δυναμώσουμε το ΠΑΜΕ. Να καταδείξουμε τις συνειδητές των εργαζομένων και του λαού. Να ενισχύουμε οι δεσμοί του μέσου στόχου χάραξης δουλειάς και στους κλάδους, ιδιαίτερα με νέες δυνάμεις, ομαδιές, Εργατικά Κέντρα. Ομοσπονδίες, συνδικαλιστικές, αυτονομιστικές επιτροπές αγώνων, ώστε να συνδυάσει η πρόοδος της κεντρικής γραμμής με την εξειδίκευση σε κάθε χώρο, κλάδο και περιοχή. Αλλά και με τη συσπείρωση για τις δημοκρατικές ελευθερίες και την αλληλεγγύη, την ΠΑΕΥ, τις αγωνιστικές κινήσεις των ΕΒΕ, το κίνημα ερήνης».

ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝ ΟΛΩΝ ΜΑΣ ΝΑ ΦΡΑΞΟΥΜΕ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΣΤΑ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΑ ΓΕΡΑΚΙΑ

Μην υπερδύναμη οι λαοί

«Καμία εμπλοκή, κομιά συμμετοχή. Εξοβίσεως και οι Αμερικανοί», «Αμερικανικοί φονιάδες των λαών», «Κανένα φονιάρις δε θα πολυμνησεί, τον ΝΑΤΟ διαταγές δε θα ακολουθήσει», «ΝΑΤΟ - CIA - Τρομοκρατία αυτή είναι τον οστόν η Δημοκρατία» - Οι φονιάροι είναι του λαού παλά, βλά από το ολόναο δεν έχοντε δουλειά, είναι μερικά από τα συνθήματα, που καθημερινά αντηχούν στους δρόμους ολόκληρης της χώρας.

Οι κινητοποιήσεις ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο δεν κλείνεται στα όμορα της χώρας μας, απλώνεται σε όλο τον κόσμο.

Το αντιπολεμικό φιλεργηκό κίνημα σε όλο τον κόσμο φουντώνει, καθώς γνωρίζει ότι μόνον ο αγώνας είναι δυνατό να αποτρέψει τον πόλεμο και τις αντικοινωνικές συνέπειές του.

Μεγάλες λαϊκές κινητοποιήσεις ξετυλίγονται στα πανεπιστήμια και σε πολλές Πολιτείες των ΗΠΑ, επίσης στον Καναδά, στην Αυστραλία, στη Νέα Ζηλανδία, στη Βρετανία, στην Γαλλία, στη Γερμανία, στην Ιταλία, στην Ισπανία, στην Αυστρία, στην Ελβετία, σε χώρες της Αφρικής, της Ασίας, της Λατινικής Αμερικής.

Το αντιπολεμικό φιλεργηκό ποτάμι που φυσούνασε σε όλο τον κόσμο είναι η χρυσή ελίτ που την ερίρη, για το μέλλον.

Είναι η χρυσή ελίτ από η Γη δε θα γίνει κοκκίνια από η Γη, αλλά κόκκινια από ζωή.

Οι λαοί ακριβάνοντας τη βρώμικη προπαγάνδα του ιμπεριαλιστικού διεκδικούν, όχι απλά να έχουν λόγο για τις τύχες τους, αλλά να πάρουν οί τι

διοι τις τύχες τους στο χέρο τους. Μέλη της οί στρατιωτική μηχανή των ιμπεριαλιστών ματοκίλει το λαό του Αργεντινών και ετοιμάζει να ιστοκλήσει για άλλη μια φορά τους λαούς του κόσμου.

Σήμερα, που ο ιμπεριαλισμός, με πρόσημα την «πρόσχημη της τρομοκρατίας», προβάει όλο και πιο αντιδραστικό μετρο σε όλες τις χώρες, μέτρο περιτολής κοινωνικών δικαιωμάτων και κατακτήσεων.

Σήμερα που οι λαοί αντιμετωπίζουν το μεγαλύτερο κίνδυνο για ολική μεταφορά σε ε-

να καθεστώς αστυνικρατικής, δικτατορίας και κρατικής τρομοκρατίας, που στήνεται για να εξυμνήσει τον πιο ασταθιστικό και άγριο κεταπιλαισμό.

Σήμερα που Αμερικανοί και Ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές με στόχο την εξοφάληση της κυριαρχίας τους για τις επόμενες δεκαετίες χρησιμοποιούν κάθε βρώμικο τρούπο να προλάβουν και να ερωδωτέρωσουν την οπελίτη που έντοναν λαϊκών κινητοποιήσεων και τη δημοσύνη που ισχυρών αντιστάσεων.

Σήμερα ο ξεσηκωτικός ενάντιο των ιμπεριαλιστική κτη-

νώδιο, ο αγώνας σε εθνικό και διεθνικό επίπεδο για την αποτροπή αυτής της εφάλητικής προσηκτικής μερα και πρέπει να είναι η μοναδική αντίληψη.

Δεν πρέπει να τους επείρωουμε να οδήγησουν τους λαούς στον πόλεμο και το θάνατο.

Η φωνή του Αγώνα, η φωνή της Αντίστασης πρέπει να ακουαίσι πιο δυνατή.

Οι χιλιάδες διαδηλώσεις, που βροντοφωνούν έξω από την πρεσβεία των ΗΠΑ «Φονιάδες των λαών Αμερικανοί», ο χιλιάδες διαδηλώσεις σε όλη τη

χώρα που βροντοφωνούν «Στον ιμπεριαλισμό κομιά υποστή, η μόνη υπεδύναμη είναι ο λαός», εδύνησι τις φωνές υποστήσης της κυβέρνησης της ΝΑ και των ποροτροχημένων τους διαγεριστών του σοουτήματος, εδύνησι τις φωνές οδιστακτών κονδύλοφωρον όμοιο κοβοδηγούμενο, που σε όλους τους τύπους δηλώνουν ότι στην τρομοκρατική επίθεση Αμερικανική και Ευρωπαϊκή ιμπεριαλιστές «δικουίντα» να ανασησουν.

Οι χιλιάδες διαδηλώσεις στην

προσέθεσι αμειλολίας, πορολιμίου, αποπροσανατολισμού του λαού μας, δήλωναν ότι η τρομοκρατία που κατοκευαίεται στο οκεντόν υπόγειο των ιμπεριαλιστικών μηχανωρίων, οί διαφωροι Μπι Λάτιν και Ουσοκιάδες δε θα ερωδωτέρωσαν από αυτούς που τους εκπατέρουν και τους εκπαδύουν, αλλά μόνον αν αυτοί αντηρθούν μαζί με το πρόιοντα τους κάτω από την ονοπωρητή πάλη των λαών.

Σήμερα στις δύοκολες μέρες που περνάει, στις χερδότερες που εγμερώνουν, πρέπει να κατονηθεί βεβαί ότι ο Αγώνας μας θα είναι οκλήρος και διαρκής.

Αυτός ο αγώνας δεν αφορά κάποιους, μας αφορά όλους, αφορά πρώτα και κύριο την εργασία τούή.

Οι μεγάλες αντιιμπεριαλιστικές κινητοποιήσεις που ξετυλίγονται πρέπει να δυνατώουν, η δημοσύνη ενός ισχυρού ρωαίολο, αντιπολεμικού κινήματος, που θα έχει τη δύναμη και την κοκκίνια να μπεινα εμπόδιο στο σχέδιο του ιμπεριαλισμού, να επβάλλει τη μη εμπλοκή της χώρας μας στους ιμπεριαλιστικούς υλοχόκτισματους να οκεντόν στην πράξη το εγμερωμένο μέτρο καταστροφής, ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝ ΟΛΩΝ ΜΑΣ.

Οι χάρη δουλειάς, ο γετωβίσις πρέπει να γίνουν χάρη οργανώσεων του Αγώνα, που θα ποκλήλωσάουσι και θα προδοτήσουν μεγάλες μοχλές λαϊκών κινητοποιήσεων.

Αυτό το κίνημα που αναπτύσσεται όμοια πρέπει να γίνεται μέρο ισχυρότερο και πλατύτερο, να γίνει αντιπολεμικό με τις απαιτήσεις αυτών των κρίσιμων εξελίξεων για την ανθερπότητα και τους λαούς.

Απεμπλοκή τώρα από τον πόλεμο

Αναγκαστική η πράξη δήλωση του Κ. Σημίτη, ο οποίος αποφασίσθηκε οδιστακτικά ότι η απάτηση των ΗΠΑ δεν ανδοκμήτρη (Ι) Με άλλα λόγια, ο Έλληνας προδύπορος, ευθύναρμωμένους με τους πολεμοκαμπύσις της ΗΠΑ και την ΕΕ, διακήρυξε κινικά ότι ο πόλεμος είναι το ενδεχόμενο και απασείτρη μέτρο για την «επιλυση» των όσον προβάλλονται. Η ένδειξη είναι εκεί. Ισχυρικές ανερβήθησάσι ότι ο πόλεμος μπορεί να πύσι ταπάρωμο μπροστό, λέγοντας πως «δεν νομίζω ότι τα πράγματα θα αλλάξουν ποσο χερδότερο».

Φυσικά, ο Κ. Σημίτης γνωρίζει πολύ καλά όδοι ο πόλεμος είναι οδός, ιμπεριαλιστική. Η αναπόφευκτη της «τρομοκρατίας» είναι το πρόσημο για την επίθεση ενός παγκόσμιου στρατιωτικού νόμου, που θα κατοπήσει η τη γενέσι της κάθε αποσηρα αμφοβήσις και

εναντίωση στο καθεστώς της «νέας τάξης πραγμάτων». Το «κίνητο» που ΜΜΑ Λάνταν είναι ολόναορο ότι εδύνησι για να εδύνησούν οί ΗΠΑ την κυριαρχία τους στην Κεντρική Ασία και στους δρόμους του πετρελαίου. «Σήμερα εοπάσησιν τους Αργεντινών, αλλά η μόνη είναι ευρύτερη», ειπε στο διαγέλωτο του ο Τζ. Μπους.

Είναι ολόναορο ότι τρέμουν μπροστά στο ενδεχόμενο «οποσασθεροποίηση» των καθεστώτων, που έχουν επβάλλει στην ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής και της Ευρώπης. Από την άλλη, ο δικτατορισμός των πολεμικών δαπάνων, προς τον οποίο κινώουσι οι ΗΠΑ με το τρομοκρατικό κίνημα της 11ης του Σεπτεμβρίου, αποτελεί ένα καί «αντροφόρο» για την ανημερήσια της ύφεσης στην οποία ει-

οέρχεται με μινγιώδη ταχύτητα η ομερικανική οικονομία. Ο Κ. Σημίτης γνωρίζει πολύ καλά όδοι τον πόλεμο που ξεκίνασε θα τον πληρώσουν, ως οκλήρος, ο άμαχο και οί θόλοι άνθρωποι. Οί μόνον ο λαός του Αργεντινών, αλλά οί άλλοι λαοί σε ολόκληρο τον πλανήτη. Οχι μόνον σε ανθερπια θέματα και ποταμιά αίματος, αλλά και με τη «βύθη» της ανθερπιαστικής πο βάλη και στη βορβορήθια.

Νήλ, οί ΗΠΑ έχουν καταρήσει κάθε έννοια «δεθνούς νομιμότητας» και το διαγέλωτο του Προέδρου της υπερδύναμης αποτελεί το μονοδικό «κέντρο δικαίου».

Η ελληνική κυβέρνηση και προσηκτικό ο Κ. Σημίτης γνωρίζουν πολύ καλά ποιο είναι ο στόχος αυτού του πόλεμου. Οί η μοναδική επιλογή τους να ομνητώουν σε αυτόν, με όποιον

τρόπο τους ήγησαν στο μεγάλο οφεντικό», οπροσείσι οκράδω, στο να οσείσει η εγκύβια πλοιοπορασία, όδοι μπορεί από τη «νέα» λέκκωσία του κόσμου και να «σθεροποιήσεται» υπό τις «προσπεταστικές» φτερωγές της «νέας τάξης», και το δικό της καθεστώς, πατώντας πάνω στο χυλοδοσινωμένο οάμο του ελληνικού λαού.

Όμως, το ομνητόν του ελληνικού λαού βρέκεται στην οντήρηση των επιδώξεων της άρρωχωσης τάξης. Ο αγώνας, η αντίσταση, είναι μονοδύναμη. Η απάτηση της χώρας μας από τον πόλεμο είναι το όμοιο καθήκον. Φυσικά, δεν περιμένουμε να ποροδύσει τη «ρεαλιστική» του αιτήματα για να το ικανοπήσει η κυβέρνηση Σημίτη. Αλλά να το επβάλλει ο λαός μας, μαζί με τους λαούς όλο του κόσμου.

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΕΝΟΙ ΑΝΟΜΟΛΟΓΗΤΕΣ

Οι ταπεινοί δρόμοι του πετρελαίου

Η ταυτότητα και η εποχή, με την οποία η κυβέρνηση των ΗΠΑ υπέδειξε το Αφγανιστάν τον πρώτο στόχο για την αντιμετώπιση της «θεότατης τρομοκρατίας» είναι αντικείμενα αναλύσεων και επικρίσεων και στον ίδιο τον αμερικανικό χώρο. Κύριο άρθρο του «Wall Street Journal» (20/9) γράφει ο Ν. Κ. Μπλάν, αν υποστήριξε να παρουσιασθεί πραγματικές αποδείξεις για τη σύνδεση των ισχυρίσεων με τον περίφημο Μπιν Λάντεν και τόνισε ότι «η αμερικανική κυβέρνηση ήδη προετοιμάζεται να κηρύξει τον πόλεμο εναντίον ενός ΑΓΩΣΤΟΥ εχθρού».

Όσοι, για όποιον παρακολούθησε στοιχειώδως τις εξελίξεις στην ευρύτερη περιοχή της Κασπίας, τα αμερικανικά ιμπεριαλιστικά σχέδια επιβίωσης στο Αφγανιστάν δεν προκαλούν καμία έκπληξη και η επιτάχυνση της προσπάθειας υλοποίησής τους ήταν αναμενόμενη πριν το φετινό Σεπτέμβριο. Οι πραγματικές αιτίες αφορούν στην ανάγκη του μονοπώλου αμερικανικού κεφαλαίου, αφ' ενός να ελεγχθεί πλήρως η κρίσιμη οδός του πετρελαίου και του φυσικού αερίου στην περιοχή και αφ' ετέρου να αναδομηθεί η στρατιωτική και οικονομική πίεση που ασκεί στην Κίνα και τη Ρωσία.

Η ανάδειξη της στρατηγικής σημασίας του Αφγανιστάν για τους λόγους που αναφέραμε διακρινό το σύνολο των σοβαρών αμερικανικών αναλύσεων της δεκαετίας του '90. Το 1997, ο πρώην σύμβουλος επί θεμάτων Εθνικής Ασφαλείας του Αμερικανού Προέδρου Κ. Ζιμπινγκου Μπρέζνιτσιθ χαρακτηρίσει τον «παρανομο συμφωνία» των ΗΠΑ την απόκτηση ελέγχου της παρακασπιακής περιοχής της Κεντρικής Ασίας. Την εποχή αυτή, θα εκδηλωνθούν σημαντικές αμερικανικές πρωτοβουλίες στο οικονομικό επίπεδο. Πρωτοβουλίες για την επιλογή μιας απ' τις τρεις δυνατές διαδρομές μεταφοράς του πετρελαίου της περιοχής όπως θα εξηγήσουμε στη συνέχεια.

Ο Έλεγχος των αγωγών

Την οικονομική σημασία της λίσσης που θα δοθεί υποστηρίζει η εκτίμηση της αμερικανικής Υπηρεσίας Ενέργειας Πληροφόρησης (IEA), ότι ως το 2020 η περιοχή της Κασπίας θα καλύπτει το ποσοστό μεταφοράς του 10% από το σύνολο της αλυσίδας της όλης παροχής πετρελαίου (πρόβλεψη για αύξηση κατά 50% περίπου) (56%). Το γεγονός αυτό δημιουργεί την ανάγκη να βρεθεί μια νέα επιπλέον λίσσα - οδός μεταφοράς στην περιοχή για την κλιμακωτή της επιτάχυνσης της παροχής (2-2,5 κτλ. βάρη ημερησίως). Με δεδομένο, λοιπόν, ότι οι

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ

Το ιμπεριαλιστικό κέντρο κέρδων τον πόλεμο εναντίον σε όλο το χώρο της

Η τρομοκρατία που αυτή εξεβράσισε, οπλιών, εκπαιδευτών, τρομοκρατώντας τους λαούς, είναι το πρόσημά τους για μια άνευ προηγουμένου επιθεσία, που θα εκδηλωθεί σε όλο το φάσμα των λαϊκών δικαιωμάτων και ελευθεριών.

Αυτός ο πόλεμος δεν αφορά κάποιους, αφορά όλους. Κανείς δεν έχει το δικαίωμα να μείνει αδιάφορος. Αφορά πρώτα και κύρια την εργατική τάξη, αφού όσους εναντιώνονται στο νέα δόγμα του ΝΑΤΟ, στην πολιτική των ΗΠΑ, των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων.

Ο ελληνικός λαός δεν έχει καμία υποχρέωση να πεδυνάξει στο Αφγανιστάν, που η κυβέρνηση υπέγραψε την ενεργοποίησή του.

Απαγορεύεται Κάποις εμπλοκή της χώρας μας στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς που αποσκοπούν στην ανασφάλεια. Κανένας φανατικός έξω από τα σύνορα της χώρας.

Απέναντι στη «νομιοσπονδία» τρομοκρατία, ο μόνος δρόμος είναι η αμοιβαία και πλήρη του Συνδικατισμού, η δυναμική λαϊκή πάλη.

Εμείς θα εξηγήσουμε κάθε προσπάθεια για την πραγματοποιήση και αποτελεσματικότητά της.

σημειωρί αγωγών δεν εσφοκούν για τη μεταφορά της μεγάλης μελλοντικής παραγωγής της Κασπίας διασπορόφωσθόντων στη δεκαετία του 90 γρία βασικά σχέδια μεταφοράς του πλεονάζοντος πετρελαίου του Καζακιστάν και του φυσικού αερίου του Τουρκμενιστάν (στη ιδιαίτερη περίπτωση που εξετάζουμε). Η οικονομικότερη νπία διαδρομή του λίνου, η ονομαζόμενη Καζακιστάν - Κίνα (Αλμα Άτα - Πεκίνο), η νοτιοανατολική διαδρομή προς Πακιστάν μέσω Αφγανιστάν.

Οι ΗΠΑ θέλουν να εγκυμονήσουν την τρίτη λίσσα και να επιβάλουν να διεξαχθεί μέσω αυτής, με διασύνδεσης, η μελλοντική τροφοδοσία της Κίνας και της Ρωσίας.

Οι αμερικανικές δυνάμεις μπορούν να διασφαλιστεί και τη θαλάσσια μεταφορά του πετρελαίου μέσω Πακιστάν και τη βόρεια

για αποδόκιμα ενός μεγάλου αγωγού αερίου για τις χώρες της Κεντρικής Ασίας με βασικό κομμάτι το Αφγανιστάν.

Ετσι, με την ενθάρρυνση των ΗΠΑ, τον Οκτώβριο του 1997, υπογράφεται ένα μνημόνιο συμφωνίας μεταξύ Αφγανιστάν - Πακιστάν - Τουρκμενιστάν, για να ξεκινήσουν οι εργασίες κατασκευής του αγωγού μεταφοράς πετρελαίου της Κεντρικής Ασίας («Central Asian Oil Pipeline»). Ταυτόχρονα, οι τρεις χώρες και το Ουζμπεκιστάν υπαγορεύουν ονιστάχο μνημόνιο συμφωνίας για έναν κεντρικό αγωγό μεταφοράς φυσικού αερίου (Central Asian Gas Pipeline / Ιούλης '97).

Η κοινοπραξία εκμετάλλευσης «Unocal CentGas Consortium» ήταν υπό τον έλεγχο της πωλητικής αμερικανικής «Unocal Corporation» (46,5%) με τη συμμετοχή της ολλανδικής εταιρείας «Petra Oil Company» (15%). Η αδυναμία πλήρους πολιτικής και στρατιωτικού ελέγχου της περιοχής από τις ΗΠΑ οδηγεί την «Unocal» να αποσυρθεί από την κοινοπραξία το Δεκέμβριο του 1998. Εχει προκύψει στο Λούουστο του '98 αμερικανικός βουβαλοβόρος με 75 παύλους στην περιοχή Χοστ του Αφγανιστάν, που είχε εκτιμηθεί σαν οχυρό των φανατικών ισλαμιστών του Μπιν Λάντεν. Την περίοδο αυτή, εκφράζεται ο αμερικανικός προβληματισμός για το βόρειο δρόμο του «ολιγοκλιμακωτού» σαν δύναμη ανάλογη της Κίνας και της Ρωσίας. Η ενίσχυση αυτή πέρα από ένα σημείο δεν εξυπηρετεί πια τα αμερικανικά σχέδια.

Το Νοέμβριο του 1999 το Ηνωμένο Έθνη επιβλήθηκε κυρώσεις στο Αφγανιστάν (απαίτησες και την παρόδου του Μπιν Λάντεν να διακοσθεί). Εχει προηγηθεί η προσπάθεια των κυβερνήσεων Πακιστάν, Αφγανιστάν, Τουρκμενιστάν να υποσχεθούν την κατασκευή του αρακού υπό την ηγεσία της «Delta Oil» (Σαουδική Αραβία), χωρίς τη συμμετοχή της «Unocal» (Απρίλης '99). Η κυβέρνηση των ΗΠΑ επικαλεστική τότε σαν από τα ηνωσπικλάν της επιτάχυνση να σφραγισθεί απειθαρχία σε βουβαλοβόρος επείσε τις αμερικανικές προεβείες (στο Νότιομ και στο Νταρ Ελ Σαλά), και όχι βέβαια την προσπάθεια μεταίωσης των αρθρικών σχεδίων.

Τον Απρίλιο του 2000 το ιμπεριαλιστικό κέντρο κέρδων της IASPS (Institute for Advanced Strategic and Political Studies) σε έρευνα του Ελε Κρακωσκι ανέδειξε την στρατηγική σημασία ελέγχου του Αφγανιστάν για τη μείωση της δύναμης της Ρωσίας και την επίθεση στο παιχνίδι των αγωγών. Σκιαγραφεί την ανάγκη σφραγισθείς ιμπεριαλιστικής επιθεσίας χωρίς αυτή και όχι του σταδοκικού

Στη Γερμανία

«Κρουζ» εναντίον χωριών και νο

Όσο κι αν φουρνή «προβλεπόμενα» μπροστά στις κρισεις και στις δημόσιες δηλώσεις τους, όσο αν θα θέλουν να μας παραμυθίσουν με τα «εξήλινα» όπλα και τα «χερουργικά χτυπήματα», οι ιμπεριαλιστικοί «λιυκος» είναι ο ι-

διος, όπως τον έχουμε μπει όλα τα τελευταία χρόνια. Μετά τους βουβαλοβόρους στο κίριο του ΟΗΕ και σε νοσοκομεία, πύραυλος «Κρουζ» χτύπησε το χωριό Ντεχ - Σαμπί, που απέχει είκοσι χιλιόμετρα από την Καμπούλ, σκορπίζοντας τον αλέφρο και την καταστροφή.

έμμεσο ελέγχου μέσω Πακιστάν.

Ο ενδοιμπεριαλιστικός αντιθέσις για τον έλεγχο των αγωγών της Κασπίας δεν περιορίζεται, βέβαια, μόνο στην ιδιαίτερη περίπτωση που εξετάζουμε στο συγκεκριμένο άρθρο. Στην άλλη πλευρά της Κασπίας, εκδηλώνεται ο ανταγωνισμός για την επιβολή στον βόρειο μεταφοράς πετρελαίου του αμερικανικού αρακίου αγωγού Μπασκ - Τσεχών (Αζερμπαϊτζάν - Γεωργία - Τουρ-

κείν, απέναντι στον υπαρκτό ρωσικό αγωγό Μπασκ - Νοβορόσκ. Εξ ου και η διαπάλη μεταξύ ΗΠΑ - Ρωσίας - ΕΕ για την εκμετάλλευση των πηγών της Κασπίας Θάλασσας.

Η Ρωσικόκλυση Ρωσίας - Κίνας

Επίσης, οι αμερικανικές ενέργειες στην περιοχή δε στοχεύουν αποκλειστικά στον έλεγχο των ενεργειακών δρόμων. Υψη-

ροσών την ευρύτερη στήριξη περικυκλώσεως της Ρωσίας και της Κίνας. Βασικές πλευρές του ιμπεριαλιστικού σχεδιασμού είναι:

Η κλιμάκωση και αξιοποίηση της διαμάχης Ινδίας - Πακιστάν για την απομόκρυνση αυτών των χωρών από τη ρωσική κεντρική «Συμμαχία των 5 της Λαγκών». Η δημιουργία στρατιωτικής βάσης των ΗΠΑ στην περιοχή. Τα αμερικανικά κλιμάκια δεικνύουν να απηχούν σοβαρά, με-

ΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΤΗΣ ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ

Πετρελαίου

Στην Τουρκία

Στην Ινδία

οκομείων!

...φική. Κι άλλα σθόρα θέματα α-
αυτά της Νέα Υόρκης και της
κάνοντας ακόμη μεγαλύτερο
ήδη, κατάλογο των θυμάτων
ουρού και της απόνθρωπης πο-

stop
supporting
Bush's war
Kim Dae-jung

Στη Νότια Κορέα

Στην Ιαπωνία

...τά και την παρατεταμένη κρίση
στην Ισπανία, για την ανασίτη
της Κίνας σε ηγετική δύναμη σε
παγκόσμιο επίπεδο. Η εδραίωση
του ΝΑΤΟικού «Συνασπισμού για
την Ειρήνη» στο γέφυρο της Κα-
τοίας και κυρίως η ενδυνάμωση
των σχέσεων Αζερμπαϊτζάν -
Τουρκίας (ήδη ανακαίνωθηκαν οι
σχέσεις του ΝΑΤΟ στη γέφυρα συ-
νη της Νουβάρβη).

Στο πλαίσιο αυτό, η Τουρκία έ-
χει αναλάβει ενεργό ρόλο προώ-
θησης του σχεδιασμού, ιδιαίτερα
μετά τη σύγκρουση του αζερ-
μπαϊτζάν με το Ιράν για την εκμε-
τάλλευση αζερικών κοιτασμάτων
από την BP. Μετά το γκαστού πο-
σοστό επεισόδιο, κατά το οποίο
το Ιρανό Ναυτικό απαγόρευσε
βίαση το ερευνητικό σκάφος της
BP/ΕΧΟΝ στην περιοχή Αζερμπαϊ-
ζαν/Κόστας, η Κασπία επισκέ-
φθηκε το Αζερμπαϊτζάν, για το
σκάφος αυτό, ο αρχηγός του Γεν.
Επιτελείου της Τουρκίας στρατη-
γός Κιβρίκογλου (με συνοδεία 10
μαχητών «F16»).

Οι κινήσεις της Τουρκίας έ-
χουν προκαλέσει ήδη τις έντο-
νες διπλωματικές αντιδράσεις
από το Ιράν, αλλά και του Ιράκ, που
αναμένει τουρκική επίθεση στο
βόρειο τμήμα του με πρόδημη
την πατάξη της «κουρδικής τρο-
μοκρατίας».

Από την πλευρά της η Ρωσία
προσπαθεί τον τρόπο αντι-
δράσης της. Η αναμόρφωση των
σχέσεων της με τη Μολδαβία,
την Ουκρανία και το Καζακστάν,
καθώς και η στήριξη της Αρμε-

νίας και του Ιράν στη διαμά-
χης τους με το Αζερμπαϊτζάν έχουν
ήδη αναστείλει την υλοποίηση
ενός μέρους των αμερικανικών
σχεδίων. Η στήριξη αυτή επι-
στροφική με τη συνάντηση
αυτή του Ιρανού Προέδρου κ. Χαταμι
με τον Πρόεδρο Πούτιν στη Μό-
σχα (Μάρτιος 2001). Παράλληλα,
η Ρωσία διατηρεί την δυνατότητα
στρατιωτικής εμπλοκής στην συ-
ρρητη περιοχή του Αργεντινών.

Τα ισχυρά κράτη - μέλη της
ΕΕ μέσα από δηλώσεις αρμο-

...δίων υπουργών τους (Ιταλία,
Γαλλία, Γερμανία κλπ) δε συ-
ναννούν στην πλήρη ευθυγράμ-
μιση με τα αμερικανικά σχέδια
που ανακινούνται (μακροχρό-
νως, εκτεταμένες στρατιωτικές
επιχειρήσεις, στο βαθμό που υ-
πονομασούν τα ιδιαίτερα συμφέ-
ροντα του κοινοτικού ιμπεριαλι-
σμού σε Μέση Ανατολή, Βόρεια
Αφρική και αλλού. Από την άλλη,
συμπάτουν με τη ΗΓΙΑ στην
κατεβύθηνη στρατιωτικοποίη-
σης της εσωτερικής ζωής των

κράτων - μέλων και ισοπέδωση
των κατακτιμένων λαϊκών ελευ-
θεριών.

Ανεξάρτητα από την άμεση ε-
ξέλιξη των παραπάνω αντιθέσε-
ων, το βέβαιο είναι ότι η ιμπε-
ριαλιστική επιθετικότητα απέναν-
τι στις λαϊκές ελευθερίες και
στα κυριαρχικά δικαιώματα των
χωρών θα ενταθεί σε μεγάλο
βαθμό και με διάφορους τρό-
πους. Το Αργεντινών Ιαπων, δε
βρίσκεται για μας τόσο μακριά,
όσο φαίνεται, στο χάρτη.

Οι μεταπολεμικές ιμπεριαλιστικές

ΟΙ ΗΠΑ έχουν κηρύξει πόλεμο. Προετοιμάζονται πυρετώδως για την Κεντρική Ασία και άλλη μια ιμπεριαλιστική επέμβαση έχει ήδη ξεκινήσει. Αλλωστε ο πόλεμος και οι επεμβάσεις είναι χαρακτηριστικό της όρασης των ιμπεριαλιστικών κρατών και οργανισμών, γεγονός που επιβεβαιώνεται και μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, με στο σχετικό ερηνική περίοδο. Η «Πανοικοδομική» παραθέτει τις πιο γνωστές στρατιωτικές επεμβάσεις, επεμβάσεις και πράξεις/κινήματα από το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και μετά, που πραγματοποιήσαν οι τρεις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις ΗΠΑ - Αγγλία - Γαλλία, αλλά και το ΝΑΤΟ.

● **Δεκέμβρης 1944, Αθήνα:** Τα αγγλικά τανκς εισβάλλουν στην Αθήνα. Η ελληνική τραγωδία αρχίζει...

● **Αύγουστος 1945 Χιρόσιμα - Ναγκασάκι:** Οι ατομικές βόμβες των Αμερικανών σκοτώνουν το θάνατο στην Ιαπωνία. Δεν καταστράφησαν στρατιωτικούς στόχους. Κάινε γυναίκα/παιδιά. Οι ΗΠΑ, με την αποτροπή αυτή πράξη, θέλησαν να επιβάλουν τη δική τους παγκόσμια κυριαρχία και ηγεμονία, να τρομοκρατήσουν την ΕΣΣΔ, τη νεοστατιστική λαϊκή δημοκρατία της Κίνας και τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.

● **1945, Ινδονησία:** Στρατιωτικό αγήματα της Αγγλίας συμμετέχουν στον πρώτο αποικιακό πόλεμο των Κάτω Χωρών κατά της Ινδονησίας (1945-1948).

● **1945, Ινδονησία:** Γαλλικά αποικιοκρατικά στρατεύματα αρχίζουν το αμικτοκλήμια του Βιετνάμ, του Λάος και της Καμπότζης που κράτησε 9 χρόνια (1945-1954).

● **1947, Μαδαγασκάρη:** Γαλλικά στρατεύματα εξεπολιτύνουν οργάνως ενάντια στους πατριώτες της Μαδαγασκάρης με την άμεση υποστήριξη των ΗΠΑ (1947-1948).

● **1948, Μαλαισία:** Ανά τη φορά το ρόλο του οργάνω αναλαμβάνουν οι Αγγλίοι αποικιοκράτες, που για επτά ολόκληρα χρόνια (1948-1955) πέρασαν το λάθ της από τη φωτιά και το αίμα.

● **18-1948, Ιταλία:** Καρβία του δου αμερικανικού στόλου αποβιβάζονται πεζοπόρους στα ιταλικά λιμάνια της Νεάπολης, της Γενεύας, του Λιβέρνο και του Παλέρμο. Αμερικανικά αεροπλάνα πετούν απευθείας πάνω από τη Ρώμη. Σ' αυτό το... δημοκρατικό κλίμα διεκδικείται οι πρώτες, μετά την ανακάλυψη της ιταλικής δημοκρατίας, βουλευτικές εκλογές στη χώρα.

● **1950, Κορέα:** Αμερικανική α-

1990: Επέμβαση των ΗΠΑ στον Παναμά

πόβαση στην Κορέα. 1.000 τανκς, 1.600 αεροπλάνα, 200 πλοία και 1.000.000 στρατός, κύρια αμερικανικός, αλλά και αγήματα από 15 χώρες «συμμάχους» μαζί και από την Ελλάδα (1950-1953).

● **1951, Αίγυπτος:** Βρετανικά αεροπλάνα βουρβαχίζουν αγιπτακτικές πόλεις.

● **1952, Τυνησία, Μαρόκο:** Αρχίζει η τετραετής «επολιτιστική» δράση των Γάλλων «Αγλωβανόρων της τής» στην Τυνησία και το Μαρόκο (1952-1956).

● **1952, Κένια:** Στο ματωμένο χορό, όπως πάντα και η ιμπεριαλιστική Αγγλία. Η αποικιακή «μάχη» στρέφεται και προς την Κένια (1952-1956).

● **18-9-1953, Ιράν:** Με την επίθεση της ΣΙΑ εκδηλώνεται προέκταση στο Ιράν. Η «ανεπιθύμητη» κυβέρνηση Μοσατέκ ανατρέπεται. Ο Σάχης ξαναγίνεται και η εκπαίδευση από τη ΣΙΑ, μυστική υπηρεσία ΣΑΒΑΚ, του Σάχ, ανέλαβε την... εθνική αποστολή της βιολογικής εξόνωσης των κομμουνιστών.

● **1954, Γουατεμάλα:** Στρατιωτικό επέμβαση των ΗΠΑ. Η νόμιμη δημοκρατική κυβέρνηση Αρκεμπά ανατρέπεται βίαια και εγκαθιδρύεται καθεστώς φασιστικής δικτατορίας.

● **1954, Αλγερία:** Οι Γάλλοι αποικιοκράτες αρχίζουν τον πόλεμο κατά Αλγερίας. Διάρκεια 6 χρόνια. Χρησιμοποιούνται 800.000 στρατό, το μισό γαλλικό στόλο και το 2/3 της γαλλικής αεροπορίας.

● **1956, Αίγυπτος:** Αγγλοαμερικανικά αεροπλάνα αρχίζουν το βομβαρδισμό της Αιγύπτου, αποβιβάζοντας φορτηγά πεζοπόρους στο Πορτ Σάιτ.

● **1958, Λίβανος:** Αμερικανικοί πεζοπόροι αποβιβάζονται στο Λίβανο. Καταλαμβάνουν τη Βηρυτό, τα αεροδρόμια, τα λιμάνια

και τους κυριότερους οικονομικούς κόμβους της χώρας.

● **1958, Ειμφτά:** Αγγλικά στρατεύματα αποβιβάζονται στο Αντεν, το Κουβέιτ, το Ομάν και το Μπαρέιν.

● **1958, Ιορδανία:** Αγγλική στρατιωτική επέμβαση για την υποστήριξη του μοναρχικού καθεστώτος.

● **Ιούλιος 1958, Ιράν:** Αμερικανικά και αγγλικά στρατεύματα α-

πό το Λίβανο και την Ιορδανία εισβάλλουν στο Ιράκ.

● **Αύγουστος 1960, Κογκό:** Το Συμβούλιο Εθνικής Ασφαλείας της ΗΠΑ αποφασίζει την ανατροπή και τη δολοφονία του εθνικού λαϊκού ηγέτη του Κογκό Πατρίτς Λουμύμπα. Η ενταλή δόθηκε από τον ίδιο τον Πρόεδρο Αϊζενχάουερ.

● **Απρίλιος 1961, Κούβα:** Χιλιάδες Αμερικανοί μεσοφόροι με την υποστήριξη αεροπορίας εισβάλλουν στην Κούβα. Σε 72 ώρες οι Κουβανοί τους πετούν στα νερά του Κόλπου των Χοιρών. Πρόκειται για την πρώτη ήττα του αμερικανικού ιμπεριαλισμού στην αμερικανική ήπειρο.

● **Γενάρης 1966, Παναμάς:** Αμερικανικοί στρατιωτές αναλύουν πύρ ενάντια σε ερηνική λαϊκή εκδήλωση στον Παναμά. Οι διαδηλωτές απατώνται στην επιστροφή της διώρυγας στους κατοχούς της.

● **1964, Βιετνάμ:** Ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός εξεπολιτύνει τη γεννοκτονία του Βιετνάμ. Εστελναν 1.600.000 στρατιώτες. Στη διάρκεια της ενδράσηος επεμβάσεων ο πόλεμος εξαπλώνεται σ' όλες τις χώρες της Ινδοκίνας (Βιετνάμ, Λάος, Καμπότζη).

● **1965, Αγίος Δομήνικος:** Ο αμερικανικός στρατός καταλαμβάνει το μικροσκοπικό Άγιο Δομήνικο. Εγκαθιδρύεται δικτατορικό φιλοαμερικανικό καθεστώς.

● **21 Απρίλιος 1967, Ελλάδα:** Αμερικανική στρατιωτική χούφτα αναλαμβάνει την εξουσία στην Ελλάδα, με τη συμβολή της ΣΙΑ.

● **1967, Αραβικές Χώρες:** Αμερικανικοί και Αγγλίοι μισθοφόροι και στρατιωτικοί σύμβουλοι συμ-

Να ποιοι είναι οι τρομο

Τα γεγονότα είναι αμεικτά! Είναι κραυγαλέα! Και φωνάζουν, απ' όλην σε όλην του πλανήτη, ποιοι είναι οι τρομοκράτες των λαών! Ποιοι είναι οι δολοφονοί! Είναι οι ιμπεριαλιστές! Να οριζούμε - όχι πλήρη - στοιχεία για εγκλήματα που διεπράξε η CIA (μόνη της ή και σε συνεργασία με παρακλάδια της) ανά τον κόσμο, μόνο στο διάστημα 1961 - 1976! Σ' αυτά, λοιπόν, τα 15 χρόνια:

● Σύμφωνα με αποκαλύψεις του αμερικανικού περιοδικού «U.S. News and World Report», μόνο από το 1961 ως το 1976 η CIA οργάνωσε γύρω στις 900 μεγάλες μυστικές επιχειρήσεις ενάντια σε μεμονωμένους πολιτικούς και ολόκληρες κυβερνήσεις. «Η κέντρωσή μας», δήλωσε ο ΤΖ. Μαρκ, συνεργάτης του Κέντρου Ερευνών Εθνικής Ασφαλείας των ΗΠΑ, «χρησιμοποίησε τακτικά την τρομοκρατία σαν όργανο της εξωτερικής της πολιτικής».

Δολοφονημένοι από τη CIA

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ:

- Τσε Γκεβάρα,
- Πρόεδρος της Χιλή Σαλβαδόρ Αλιέντε,
- Υπουργός Εξωτερικών της Χιλή Ορλάντο Λετέλιερ,
- Αρχηγός του Γενικού Επιτελείου Στρατού της Χιλή στρατηγός Σνάντερ,
- Χίλιανος στρατηγός Κάρλος Πρατ,
- Πρόεδρος του Παναμά Χαζέ Αντόνιο Ρεμόν Καντέρια,

- Πρόεδρος του Παναμά Ουάρ Τορίχος,
- Πρόεδρος του Ισημερινού Χαίμε Ράλντος Αγκιλάρα,
- Πρόεδρος της Βολιβίας Χουάν Τόρες,
- Διοικητής των χερσαίων δυνάμεων του Περού Ραφαέλ Οίος Ρουίμο,
- Αρχιεπίσκοπος του Σαλβαδόρ Ρομέρο,
- Εκπαιδευτής χιλιάδες δολοφονημένοι ή που υποβλήθηκαν σε βασανιστήρια, εκατομμύρια άτομα που εγκατέλειψαν την πατρίδα τους από τη Χιλή, το Σαλβαδόρ, την Αϊτή, τη Γουατεμάλα, την Ονδούρα, την Παραγουάη, την Ουρουγουάη και πολλές άλλες χώρες.
- ΑΡΦΙΚΗ:
- Πρωθυπουργός του Κογκό Πατρίτς Λουμύμπα,
- Γενικός Γραμματέας του Αφρικανικού Κόμματος Ανεξαρτήτων της Γουινέας και των Νήσων του Πράσιου Ακρωτηρίου Αμίλκαρ Καμπούρα,
- Ηγέτης του απελευθερωτικού αγώνα της Μοζαμβίκης Αντουάντο Μοντάνε,
- Πρόεδρος της Ενωμένης Αραβικής Δημοκρατίας Γκαμάλ Αμπντέλ Νασέρ,
- Γενικός Γραμματέας της Εθνικής Ένωσης Λαϊκών Δυνάμεων του Μαρόκο Μπεν Μπαρά,
- Χιλιάδες άτομα που υποβλήθηκαν σε βασανιστήρια από τους δεσποφίλους και τα καταδικαστικά αποσπάσματα της Νότιας Αφρικής.
- ΑΣΙΑ:
- Πρόεδρος του Ιράκ Αμπντούλ Καρίμ Κααμί,

επεμβάσεις

ιμπεριαλιστές επεμβαίνουν στη νήσο Ανγκούλα.

- Σεπτέμβριος 1973, Χλήη: Ο απόφοιτος της στρατιωτικής σχολής δικτατόρων των ΗΠΑ Α-αυκούστος Πινοτσέτ σε συνεργασία με τη ΣΙΑ δολοφονεί τον Πρόεδρο Αλιέντε και εγκαθιδρύει αμερικανοδουλο φασιστικό καθεστώς. Χιλιάδες οι νεκροί, οι ανάπηροι, οι ανγούσμενοι, οι φυλοκαμένοι...

● Οκτώβριος 1973, Αίγυπτος - Συρία: Οι Αμερικανοί με αεροφόρα εφοδιάζουν τους Ισραηλινούς που επιτίθενται ξανά ενάντια στην Αίγυπτο και τη Συρία.

● Ιούλιος 1974, Κύπρος: Αμερικανοδουλο χουντικό πραξικόπημα στην Κύπρο και απόπειρα δολοφονίας του Προέδρου Μακαρίου. Οι Αμερικανοί τυφλώνουν τα ελληνικά ραντάρ. Τουρκικά στρατεύματα καταλαμβάνουν το 40% του κυπριακού εδάφους. Αμερικανοί οξιοματούχοι από την Πρεσβεία τους στη Λευκωσία συντονίζουν τις επιχειρήσεις.

● 1978, Αίβανος: Στρατιωτικές δυνάμεις των ΗΠΑ και άλλων χωρών το ΝΑΤΟ συμμαχτούν στην εισβολή τους Ισραήλ στο Αίβαν.

● 1978, Ζαΐρ: Στρατιωτική επέμβαση της Γαλλίας και του

Αμερικανοί πεζοναύτες απαμβάνονται στο Νότιο Βιετνάμ

Βελγίου στο Ζαΐρ. Στόχος η κατοχή της λαϊκής εξέγερσης στην επαρχία Σαμπά.

● 1979, Τσαντ: Αποστολή γαλλικών στρατευμάτων στο Τσαντ για να υποστηρίξουν το φιλοδυτικό καθεστώς Χάμπερ ενάντια στη μεταβατική κυβέρνηση εθνικής ενότητας.

● Αύγουστος 1981, Λίβη: Αμερικανικά αεροπλάνα βομβαρδίζουν τη Λίβη με στόχο τη δολοφονία του Καντάφι. Τα επόμενα χρόνια οι βομβαρδιμοί και οι προκλήσεις ενάντια στη Λίβη επαναλαμβάνονται.

● Μάρς 1982, Μαλίνες (Φόκλαντ): Οι κανονοφόροι της Θάλαρας χύνουν αίμα στις Μαλίνες,

που βρίσκονται στην άλλη άκρη του Ατλαντικού Ωκεανού στο νότιο άκρο της Αργεντινής.

● Αύγουστος 1982, Αίβανος: Νέα στρατιωτική επίμβαση των ΗΠΑ στο Αίβαν. Τα κανόνια του πολεμικού πλοίου «Νιου Τζέρσεϊ» σκοπούν στη Βηρυτό επί τω φασί και το θάνατο.

● Οκτώβριος 1983, Γρενάδα: Οι Αμερικανοί εισβάλλουν στην ανεξάρτητη Γρενάδα και πίνουν στο αίμα τη λαϊκή αντίσταση...

● Δεκέμβριος 1988, Παναμάς: Οι Αμερικανοί επεμβαίνουν για να ανατρέψουν το καθεστώς του Παναμά, με πρόσημα τον πόλεμο κατά των ναρκωτικών. Ουσιαστικά απαιτούν να κρατήσουν υπό την κατοχή τους τη διαδρομή...

● Γενάρης 1991 Ιράκ: Οι Αμερικανοί ιμπεριαλιστές και οι ΝΑΤΟικοί σύμμαχοί τους με «επιχειρηματικές δυνάμεις» εγκαινιάζουν την αχλή της τελευταίας δεκαετίας του αιώνα μας με στρατιωτική επίμβαση κατά του Ιράκ, την περιοχή «Καταγιάδα της Ερήμους», με πρόσημα την «απελευθέρωση» του Κουβέιτ, δηλαδή της περιοχής δικών τους πετρελαϊκών συμφερότων.

● Δεκέμβριος 1991: Η ΕΟΚ απορροφεί επίσημα το διαμελισμένο της Γιουγκοσλαβίας. Ηδη Γερμανοί ιμπεριαλιστές δρουν στην Κροατία, επισημοποιώντας τις ιμπεριαλιστικές επιμερισμούς στα Βαλκάνια.

● Απρίλιος 1991, Ιράκ: ΗΠΑ, Βρετανία και Γαλλία, εκμεταλλευόμενες το πολυαχρητημένο κυριοδικό ζήτημα, κηρύσσουν «ασφαλή παρρέοια» για τους Κούρδους, περιοχή 50.000 τετραγωνικών χιλιομέτρων πάνω από τον 36ο παράλληλο, στο Βόρειο Ιράκ, την οποία επιβάλλουν ως «ζώνη απεργασίας πτήσεων».

Αεροσκάφη των τριών χωρών άρχισαν καθιερώνοντας περιπολίες πάνω από την ελληνη περιοχή, τις οποίες συνεχίζουν μέχρι σήμερα, με ελίραση του Ιράκ που σπάζει τις δυνάμεις της από την επίμβαση του Δεκεμβρίου του 1996

● Οκτώβριος 1992, Σομαλία: Οι

ΗΠΑ και ΝΑΤΟικοί της σύμμαχοι επεμβαίνουν στη Σομαλία για «ανθρωπιστική» βοήθεια λόγω εμφύλιου πολέμου και για διευθέτηση υποτίθετα της κρίσης. Η επίμβαση κρατά ως το 1994.

● Γενάρης 1993, Ιράκ: Τα «συμμαχικά» αεροσκάφη και πολεμικά πλοία χτυπούν «στρατιωτικές εγκαταστάσεις», όπως ισχυρίζονται, λόγω άρνησης του Ιρακινού Προέδρου να απομακρύνει πυραυλικά συστήματα.

● Ιούλιος 1993, Ιράκ: Αμερικανικά πολεμικά πλοία εδαπούν επίμβαση με 24 πυραύλους σε «μιατικές στρατιωτικές εγκαταστάσεις» ως αντίπαση για το «σχεδιασμό δολοφονικής απόπειρας κατά του τότε Προέδρου Τζορτζ Μπους».

● Απρίλιος 1994, Βοσνία: Το ΝΑΤΟ εδαπούν βομβαρδισμούς ενάντια στους Σερβοβόσνιους, τους οποίους κατηγορεί ως μοναδικούς υπαίτιους της κρίσης και της πολεμικής αμαρτίας. Πρώτη επίμβαση εφαρμογής του «νέου δόγματος».

● Οκτώβριος 1994, Ιράκ: Οι ΗΠΑ αποστέλλουν μεγάλες στρατιωτικές ενδοχούσεις στον Κόλπο, μαχητικά αεροσκάφη, αεροπλάνα, ναύαρο και, περίπου, 54.000 ανδρες.

● Νοέμβριος 1996, Ιράκ: Αμερικανικά «F-16» πλήττουν ιρακικά ραντάρ, κοντά στον 32ο παράλληλο. Στο αιώρα της «ζώνης απεργασίας πτήσεων» στο Νότιο Ιράκ.

● Δεκέμβριος 1996, Ιράκ: Αρχίζει η επίμβαση των ΗΠΑ «Αλεπούς της Ερήμους», που σπάζει το Ιράκ με περισσότερες από 400 πυραύλους «Τάιμσκο».

● Δεκέμβριος 1998, Ιράκ: Νέα ανώτατη επίμβαση από ΗΠΑ και Μ. Βρετανία. Οι βομβαρδισμοί συνεχίζονται.

● Μάρτιος 1999, Κοσσοφοπέδιο: Μαζική δολοφονική αεροπορική επίμβαση με πυραυλικά, για «ανθρωπιστική βοήθεια» στους Κοσσοβαρούς, που εδαπούνται από τους Γερμανούς ενάντια στους Σέρβους. Κοινή ιμπεριαλιστική επέμβαση ΗΠΑ - ΕΕ.

Γουγκουλαβία 1999: Βομβαρδισμένη συνοικία από τους ΝΑΤΟικούς

μετέχουν στον πόλεμο των έξι ημερών του Ισραήλ κατά των αραβικών λαών

- 1968, Αφρική: Οι Αγγλο-ιμπεριαλιστές επεμβαίνουν διαδοχικά σε Ουγκάντα, Κένια, Τανζανία, καθώς και στη νήσο του Μαυρικίου.
- 1969, Ανγκούλα: Οι Αγγλο

κράτες - δολοφόνοι

- Πρωθυπουργός της Σρι Λάνκα Σόλομον Μπαντράνκε.
- Πρόεδρος του Μπαγκλαντές Μουτζιμπουρ Ραχμάν.
- Πρόεδρος της Νότιας Κορέας Πακ Τσιχόν Χι.
- Πρόεδρος των Φιλιππινών Μακσαπίο.
- 90 χιλιάδες Αιθίοψη και Παλαιστίνιοι.
- 2 εκατομμύρια Βιετναμέζοι, Λαοτινοί, Καμπούτζιοι.

- ΕΥΡΩΠΗ:**
- Πρόεδρος της ΕΝΙ Ενρίκο Ματάι (Ιταλία).
  - Πρωθυπουργός της Ισπανίας Κάρρο Μπλάνκο.
  - Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κομμουνιστή της Ιταλίας Αλντό Μόρο.
  - Εκπρόσωπος στη Γαλλία των προεδρευτικών οργάνων των αναπτυσσόμενων χωρών Ανρί Κιυρέλι.

Οι ίδιες σκοτεινές δυνάμεις επιχειρούν να δολοφονήσουν τους:

- Φιντέλ Κάστρο Ρουζ (24 απόπειρες). Πρώτο Γραμματέα της ΚΕ του Κομμουνιστικού Κόμματος, Πρόεδρο του Κρατικού Συμβουλίου της Κούβας.
- Ιντρία Γκάντι, πρωθυπουργό της Ινδίας.
- Σαμίρα Μασέλ, πρόεδρο της Μαζοβίας.
- Μαρσιάνο Ρουμέρ, Πρωθυπουργό της Ιταλίας.
- Σουκάρνο, Πρόεδρο της Ινδονησίας.
- Του Εν Λάι, Πρόεδρο του Κρατικού Συμβουλίου της ΛΔΚ.
- Πολ Ρόμπον, γνωστό καλλιτέχνη και κοινα-

νικό παράγοντα των ΗΠΑ.

● Πέτρο Σέκια, ένα από τους ηγέτες του Ιταλικού Κομμουνιστικού Κόμματος.

«Σε κάθε περιοχή της Γης αντιστοιχεί ένα δικτυο τρομοκρατικών οργάνων, που συνδέονται με τη ΣΙΑ και το Πεντάγωνο. Σιγά, η στρατιά των δολοφόνων και μοσφοφών υπηρετεί ό,τι είναι, αλλά περισσότερο μαζί ανδρείο. Επίσης, οι τρομοκρατικές οργάνωση μιας ιμπεριαλιστικής χώρας εξημετρώνται άλλη. Ετσι, τον καιρό της «βιετναμικής εκκαθάρισης» οι ΗΠΑ προσέλαβαν στην υπηρεσία τους το πιο αδιόρθωτα μέλη της «Ξένης γελώννας» της Γαλλίας. Στον αγώνα τους ενάντια στο εθνικοαπελευθερωτικό κίνημα βοήθησαν ενεργητικά τις ΗΠΑ οι ισραηλινές μοσφικές υπηρεσίες και τα τμήματά τους τρομοκρατών. Σιγά, αυτές οι υπηρεσίες δρουν στο εδαφος της Ιταλίας, της Γαλλίας, της ΟΔΓ, της Νορβηγίας και άλλων χωρών, καταδιώκοντας και σκοτώνοντας εκεί τους εκπροσώπους των Παλαιστίνιων και τους ηγέτες άλλων τμημάτων του εθνικοαπελευθερωτικού κινήματος. Στις επιχειρήσεις αυτές συμμαχούνται και μιατικές υπηρεσίες της Νότιας Αφρικής».

***

(Τα παραπάνω στοιχεία περιέχονται στο βιβλίο του Λ. Ζαυσίκοι «Τα κρυφά ελατήρια της διεθνούς τρομοκρατίας», των εκδόσεων «Συγχρονή Εποχή»).

Αντιπολεμική Διακήρυξη Αμερικανών βετεράνων του Βιετνάμ

Αναφορικά με τις επείγουσες εναντίον του Παγκόσμιου Κέντρου Εμπορίου και του Πεντάγωνα, οι Αμερικανοί Βετεράνοι του Βιετνάμ, έδωσαν στη δημοσίευσή σχετικά διακήρυξη. Λόγω του ενδιαφέροντος που αποκτή η γνώση τους, σε συνδυασμό και με την ιδιότητα του βετεράνου του Βιετνάμ που φέρουν, δημοσίευσε στη συνέχεια μεταφρασμένο το πλήρες κείμενο της διακήρυξης:

«Οι καρδιές μας στρέφονται προς τους αδύους και αγαπημένους ανθρώπους που έχασαν τη ζωή τους στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, όταν τέσσερα αεροπλάνα που ελέγχονταν από αεροπειρατές συνεβλήθησαν πάνω στους πύργους του Παγκόσμιου Κέντρου Εμπορίου, στο Πεντάγωνο και στην Πενναβάνια. Είναι τρομακτικό να βλέπεις τη Νέα Υόρκη στους κάπνους και αλλοιωμένη για πάντα. Οι γυλιές των εθελοντών και των μαρτυρών δημογυμνο καταλήγει και αποτελούν αποδείξη της καλοσύνης των ανθρώπων.

Ταυτόχρονα επιζητούμε και αναγκαστικά με τις εκκλήσεις περί «ακρόβατου» εκδήλωσης». Συμπληρώστε προς το Δεξιό Χάιλιμπος μας φέρνοντας τη νύχτη την έναρξη του Β Παγκόσμιου πολέμου, όταν οι ΗΠΑ περιελπίσαν γλιόδες Γαλιανέδων και τους απομόνωσαν σε τροπών τών περιοριστικά στρατιωτικά συγκεντρώσεις. Αποστρέφθηκαν των δικαιωμάτων τους και η προσωποσ τους κλάμψε. Αμείψτε τις πράξεις αγαστήσ εναντίον αυτών των ανθρώπων δικαιολογήθηκαν ανα αντίστανά από νύχτα στις πράξεις της «άρας τους».

ΟΧΙ στον πόλεμο των ΗΠΑ

Το Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, στρατιωτικά, πολιτικά και σοφοί χύνουν πατριωτισμό στα λαργύμα μας. Ποσιζόντων να πείσουν το λαό ότι ο μόνος τρόπος να ασφαλιστούν όπως οξείζε αυτά τα θέματα και να εγνώθουν είναι να πάμε στον πόλεμο. Μας θέλουν τυφλά πατριώτες. Ος Βετεράνοι πρέπει να μαρτυρήσουν την αλήθεια στο το π σημαίνει ιμπεριαλιστικές πολιτικές.

Οι ΗΠΑ δολοφονούν, διαπράττουν θηριωδίες, βομβαρδίζουν και τρομακτούν Λαούς σε όλο τον κόσμο εδώ και αιώνες. Και με τις προσοβήδες τους για παγκοσμιοποίηση

οξείζα ιδιαίτερα τα πράγματα. Το περισσότερό δόξια των κυβερνητικών δόξινων προς τον Μπν Λάντεν. Η αλήθεια που πρέπει να ληφθεί είναι ότι οι ΗΠΑ είναι σε πόλεμο στη Μέση Ανατολή εδώ και δεκαετίες. Το γεγονός ότι οι ΗΠΑ έχουν τόσους εχθρούς που θα σταθούσαν εναντίον τους μιλιάς από μόνο του. Πρέπει να θέσουμε το ερώτημα: Γιατί; Είναι αυτό το ανατριχιαστικό γεγονός της πρής αντίστανά για μια από τις πολλές ακρωλετικές που έχουν διαπράξει οι ΗΠΑ σε όλο τον κόσμο;

• Για την αγία και επιδόνη δολοφονία ενός εκπατεμμένου Ιρακινών (κατά το πλείστον παιδιών) από την εσχάτη του πολέμου του Κάλτου και εξίστιας του ότι οι ΗΠΑ αρνούνται να άρουν τις κυρώσεις;

• Για το βομβαρδιστή των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ εναντίον ενός κοραβιού Αιθιόπων προσφύγων το 1999;

• Για το 1998, όταν πύραυλοι των ΗΠΑ κατέστρεψαν το φυσικό αεριοστάσιο της Σηία στο Χαρούτι του Σουδάν, και εκτέλεσαν 75 πυρηνικούς «Τομαχο» από πολεμικά σκάφη εναντίον του Αφγανιστών και του Σουδάν.

• Για το 1991, στο Ιράκ, στον αυτοκινητόδρομο του βατόνυ - μω λυαρίδ δρόμου που χρησιμοποιούσαν οι Ιρακίνοι

Τραυματίες και ανώτεροι Αμερικανοί του πολέμου του Βιετνάμ, σε καλύτερη διαθήκη κατά του πολέμου

για να αποφευχθεί η επιδρομή της Βαγδάτης - όπου η Αεροπορία των ΗΠΑ περιέγραφε το κινούμενα οχήματα σαν πρόκετο «να πυροβολήσουν πάνω μέσα σε βαρέλι»;

• Η για το καταπίεση, στο οποίο κατά τη διάρκεια του πολέμου του Κάλτου συγκεντρωθηκαν

άνθρωποι να θρησκευτικές τελετές, για να βρουν τελικό σοραγιωμένης τις θύρες εξόδου και χάρηκαν περίπου 400.

• Η μήπως αυτό το γεγονός ανατρεφεί ακόμη πιο πίσω, στην εισβολή των ΗΠΑ στον

Παναμά στα 1989, όταν πόρτα - πόρτα κάπταν το σπία στο ΕΙ Ουόλιτ, όταν ισοπέδωθεί η πόλη του Παναμά και θάφτηκαν γλιόδες, σε μαζικούς τόρους κατά τη στρατιωτική επέλαση των ΗΠΑ.

• Η για τη Κιανόραση, όπου οι ΗΠΑ ήταν υπεύθυνα για τους θανάτους άνω των 30.000 ανθρώπων.

• Εκτός και αν λησμονήσουμε το Βιετνάμ ή την ατομική βόμβα

Το μόνο ΝΕΟ σε σχέση προς αυτό το είδος, του πρόμου είναι ότι ανωθή ΕΔΩ οι Αμερικανικές γλιές δεν αξίζον περισσότερο, και αυτές των άλλων λαών του κόσμου δεν αξίζον λιγότερο. Πρέπει να συμπαρταθούμε στους λαούς του κόσμου εναντίον σε όλες αυτές τις εγκληματικές εκδοτικές πράξεις μίους.

Είμαστε μια ανθρώπινη οικογένεια. Πρέπει να διακρινόμεν ανώμα σε πράξεις μιας κυβέρνησης ή μιας οργάνωσης και σε κείνες ενός λαού. Και ταυτόχρονα να αναλάβουμε την ευθύνη να ανταποθώμε στην κυβέρνηση μας όταν απειλεί με πόλεμο.

Πόλεμος στη χώρα μας

Θα χρησιμοποιήσουν αυτή την επίθεση για να μας αρραβούν περισσότερες από τις

πολιτικές τους ελευθερίες μας. Ενας κυβερνητικός αξιωματούχος δήλωσε: «Μπορεί να χρειαστεί να πάμε σε εργάσιμη με τη γνώρισιμη επόχης στις ΗΠΑ, όταν δεν υπάρχουν αστυνομικοί με αυτόματα όπλα σε κάθε γύνη του δρόμου».

Μας λένε ότι «για τη δική μας προστασία» πρέπει να αλυσοδεθούμε.

Εσείς που καλέστε να συμπεριλάβετε σε κάθε έσωση στρατιωτική επίθεση καλοήμε να αναπαισθείτε και θα υποστηρίξουν το δικαίωμα τους να αρνηθείτε και θα σας τιμωρήσουν ως τους Πραγματικούς Ηρωες, ως αντι-πολεμικές.

Ος Βετεράνοι του στρατού των ΗΠΑ, πρώην μέλη της μεγαλύτερης τρομοκρατικής ομάδας στον κόσμο, μπορούμε να πάμε με ακρόβατη βεβαιότητα ότι προκεβήμα να απαλλάξουμε τον κόσμο από την τρομοκρατία, πρώτα πρώτα να απαλλάξουμε τον κόσμο από τον ιμπεριαλισμό και τον πτώση των τρόπυ από τον κράτος-τρομοκρατία - τις ΗΠΑ.

ΟΧΙ στον πόλεμο των ΗΠΑ. ΟΧΙ στον κρησάφι που είναι οι Αμερικανοί τρομοκράτες!

ΟΧΙ επείσεις σε μετανάστες ή σε Αραβο-Αμερικανούς! ΟΧΙ στο αστυνομικό κράτος!

Τέλος Αυγούστου, η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΠΟΧΗ κυκλοφορεί το βιβλίο του Γιάουρι Μαυρικού, μέλους της ΚΕ του ΚΚΕ για το Εργατικό Συνδικαλιστικό Κίνημα.

Το βιβλίο, διακοσμημένα, συγκεντρώνει το ενδιαφέρον του αναγνώστη και κανονικά, από 1.500 φύλλα, σε 700 σελίδες η εξάλειψη της πρώτης έκδοσης του, λίγο καρό μετά την κυκλοφορία του.

Διαβάζοντας κανείς το βιβλίο, θα διαπιστώσει ότι πρόκειται για ένα βιβλίο που έλειπε από την ιστοριογραφία, αφού όλες οι μέχρι τώρα σχετικές εκδόσεις έχουν γραφτεί από ανθρώπους έξω, μακριά, είτε απέναντι από την πολιτική του ΚΚΕ. Όλα αυτά εθάρουν βιβλία για την ιστορία και τη διαδρομή του Εργατικού Συνδικαλιστικού Κινήματος, που είχε δημοκρατική φυσική το ΚΚΕ, η πολιτική του και η δράση των μελών, των φωνών και των στελεχών του Κινήματος.

Σήμερα, το «κενό» αυτό για την περίοδο 1918-1948 δεν υπάρχει, αφού με έγκραψα οι καλλιτέρι και έκδοσης της ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΕΠΟΧΗΣ.

Το βιβλίο στόχευε που ξεχωρίζει στο δέσμη είναι η κριτική τοποθέτηση, αλλά και η καθοριστική σε χρώμα

«Το Εργατικό Συνδικαλιστικό Κίνημα 1918-1948. Δύο γραμμές σε διαρκή αντιπαράθεση»

συμπεράσματα, από όλες σχεδόν τις κρισιμες στιγμές και το πο στατιστικά γεγονότα της περιόδου. Δεν περιλαμβάνει στην αναφορά των γεγονότων, που και αυτή καταρρέει, αλλά μπαίνει τον αναγκαστικό στα διαδασία της σκέψης, στα προβλήματα και εναλλαγή κεντρικών συμπερασμάτων.

Ακόμα, ο Γ. Μαυρικός, αξιολογώντας το αρχείο του ΚΚΕ, φέρνει πιο πρώτη φορά στη δημοσιότητα αποφασίσεις, αποφασίσεις και πισωπαραίτη στην κεντρική όψη της έκδοσης, για τη συνεχή αντιπαράθεση των δύο γραμμών μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα, με τη

γραμμή της ταξικής πάλης, από τη μια οχέη και τη γραμμή της ταξικής συνεργασίας από την άλλη.

Το βιβλίο, επίσης, απομνημονεύει στελέχη του κινήματος, όπως ο Α. Σπυριδάκης, που έγινε πρόβλημα οι αντιπαλότητες του ταξικού κινήματος, ξεσκεπάσει με νικησιμότητα τους συνεργάτες των Γερμανών, των Άγγλων και των Αμερικανών στη ΓΣΕΕ και το Συνδικάτο και υπογραμμίζει τον κοροβιστικό ρόλο του Κινήματος και των κορυφαίων συνδικαλιστικών του στελεχών. Διακρίνεται με γνήσιο μίση, από τη ηθική, η ανιδιοτέλεια και η υποτέλεια και, από την αλ-

λη, η ανιδιοτέλεια, η προσφορά και η θυσία για την εργατική τάξη, για το οραματά και τις αξίες της.

Αυτό, όμως, που κάνει το βιβλίο ξεχωριστό είναι ο εκτεταμένος του αναγνώστη για τη σημασία και αυστηρή διαδίκη, κόπο στην γραμμή της ταξικής συνεργασίας. Εξαιτίας, με επηρεαστική, στοιχεία και γεγονότα που έχουν άμεση επικράτεια και ένταση. Το στοιχείο αυτό, από μόνο του, κάνει ο αναγνώστη να διακρίνει από κάθε εργαζόμενο και στελέχη του μαζικού κινήματος που είναι στρατευμένοι στον ταξικό αγώνα. Μάλιστα για τη νέα γενιά και τους νέους αναγνώστες, είναι η δυνατότητα να ενυψώσουν το οπλοστάσιο και τις γνώσεις τους.

Το βιβλίο είναι αφιερωμένο στη μνήμη των συνδικαλιστικών στελεχών του ΚΚΕ.

Είναι χρώμα, το κάθε Συναίστη Ομοκόπων να προσρηθείτε από το βιβλίο για όλο το μέλη της Διοκήσης του. Το βιβλίο οξείζα να διαβαστεί, γιατί φαίνεται με στοιχεία και επισημαίνεται τον αγώνα που κάνουμε.

Για να οξείζα το βιβλίο, μπορείτε να τηλεφωνήσετε στο πλέγμα του ΠΑΜΕ 3305.219 και 3301.842 και στην Ομοσπονδία Ομοκόπων.

ΜΑΝΟΣ ΛΟΪΖΟΣ

«Τίποτα δεν πάει χαμένο»

Συμπληρώθηκαν 19 χρόνια από το θάνατο του δημιουργού

Η «δύση» τον πήρε πριν δεκαενα χρόνια, ο ένα νοσοκομείο της Μόσχας, στην ακμή της δημοσιότητας του. Η ανιστορία τον φέρνει και τον ξαναφέρει στο ναυ και τις καρδιές μας, όλα αυτά τα χρόνια της πικρής αποίας του. «Φαλιότος» το κριζό που μας περιβάλλει. Δεκαενα χρόνια συμπληρώθηκαν από το πρόδρομο «φαιγιό» του Μάνου Λοΐζου, του πολυαγαπημένου τραβιδούρου της ψυχής μας, του μουσικού δημιουργού, που έγραψε από 45 του, μόλις, χρόνια. Κι όμως, ο χρόνος δε σπάθηκε κανένα να μείσει την ανάγκη μας να ανατρέξουμε στο μοναδικό αμορφάς έργο του. Ο Μάνος είναι πάντα εδώ, μέσα από όλα αυτά που θυμίζον τη δημιουργία και τη οσηύ ζωής του. Μέσα από τις δεκάδες μελωδιές του, που συνεχίζουν να κάνουν τη καρδιά κάθε γενιάς να πνάνεται που δυνατό και να δίνουν μερπία στο αυτί μας. Μέσα από τα πολλά, παλιόμορα τραγουδία του, που μένουν πάντα τα τραγουδία μας.

Μια τίπια πλάγια λιοινάδια...

«Άχ μελόδι μου», «Άλλα τίποτα δε μένω», «Αιώνου το νάτο μας», «Ταμνέρο», «Το μερπία μου αή τη γαρά», «Η μέρα εκείνη δε φ' αφήνω», «Το ναυορισμο», «Ο γέρο νέρο γέρο», «Τέλι τέλι», «Γενός και σκετινάει», «Πρώτη Μάου», «Το», «Σ ακολουθώ», «Μη με ρατός», «Η κοητή κιβάρ», «Ο δρόμο», «Τρίτος πακόδο», είναι αμορφά ο να το δοκίμας εξαιρετική ομορφά τραγουδία, που δώσε ο ο συνθέτης απ' αούτο ζήλι του. Τραγουδία, αμεινέμε με το ηγίο τάλετο του και την ανεξάντηλη ευαίσθησία του, που, σε παμία της λουστραον εποής μας, συνεχίζον να συντροφεών γενές, αναηπίσης, άνερα, αγάνες. Αναμφάλο, ο Μάνος Λοΐζος υπήρξε μω από τις σημαντότερες, ένιωτες, πιο υαλλήτικω τραγουδία, κατέβοντας μουσική μεγάλη έμπνευση και ταυτήχρονα οικεία, και κομνητήθη παραμένει, αεζέπαστο στο χρόνο, και πολλά χρόνια μετά το φαιγιό του στυγνική, συναρπάζει, όχι μόνο τους παλιότερους, αλλά και πολλούς νέους ανθρώπους.

Λάτρης του λιγρισμού ο Μάνος, όπως έχει πει ο Μιχης Θεοδωράκης, «ήταν μια πλαγιά που λιγρismo λαουδία που έλαμνο, καθώς τα χιουσίος ο ήλιος. Και θα λάμψου να πνάνο και πιο πολύ, όσο θα υπαρχα και θα λάμψου στον κόμο αυτός ο μοναδικός ήλιος: Η καρδιά του ανθρώπου». Τους χιουσίος αυτές της καρδιάς ομοφυορρατική ή έγραψε τις μελωδιές του, για να τις δορίσει εκ νέου στους φυσικούς τους αποδέκτες, το λαό. Ο ίδιος δεν ζήτησε από τη μουσική τίποτα άλλο εκτός από την ψυχή της. Και με ένα απλοοπιτο χαμυγάλο κι ένα τραβιδό μπάνο να πια, «μω πήχη με πάρο από τον ορζο-ντο».

Προσφορά κλλιτεχνική και αγωνιστική

Ο Μάνος Λοΐζος, παιδί Ελλήνων της διαπορείας, γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια στις 22 Οκτωβρίου 1937. Με τη μουσική ήρθε σε επαφή από μικρός και πήρε μεθιμήσια κιβάρια, πιάνου, βιολιά. Στις μέρες της δεκαετίας του '50 έρχεται στην Αθήνα για σπουδές, στην αογή στη Φομο-

κευτική Σχολή και αργότερα στην Εμπορική Αθήναις και, δύο, αφού ήζον τον έχα κερδίσει η μεγάλη του αγάπη: Η μουσική. Το «Τραγουδί του Δρόμου» του Λόρκα, που το μικρό δίκοι. Οι δημοκρατικοί

άρητρα Τένις» (με μεταπορείση του Νίκου Γκατσού), τον εμμένει. Το μελοποιεί και στις αρχές του '62, με κινηματορ τον Γιωργό Μούτσο, και η κλοροφωρία τον πρώτο του (μικρό) δίκοι. Οι δημοκρατικοί

αγάνες του '64 - '65 δεν τον αφήνουν οδιόμορα και τα τραγουδία που γράφει εκείνη την περίοδο είναι αμεινέμενα οπό αυτούς. Ήταν η εποχή, που οι μπουζινιέρων τόπος ουάντησης των ροπίων της γενιάς του '14 και του 15% για την Πλαεία, τραγουδίντος το «Δρόμο», το «Ακορνετόν», τον «Τρίτο Παγκόμοιο». Η ιδεολογική του στράτευση, η ευαίσθησία του σε ό, τι αφορά τους ταπεινούς και τους καταπορευμένους, η αλληλεγγύη του στους αγανζόμενους για εηφή, αόπτη, εξοστρέπια, θα βρούν κλλιτεχνική έκφραση σε έργο, όπως τα «Νέγρο» σε ποίηση του Γιάννη Νεργιάνη, τα οποία παρουσιάζονται σε μια θρυλική συνουσία, στις 19 Απριλίου του 1967. Τα τραγουδία αυτά, που αναφέρονται στον αγάνα επήυση των μαυρών της Αμερικής, θα κυκλοφορήσουν σε δίκοι πολύ αργότερα, το 1975, καθώς είναι στις μελωδιές της δικτορατίας κι έρωται απουσιάζει.

Με τον έργο του δικτορατίας και με τον κίνημο της ούλλημης να παραμένει, ο Μ. Λοΐζος επέλεγε την αυτοεξορία. Ομως, μετά από εζι μήνα στην Αγγλία, στις αρχές του '68, επιστρέφει στην Αθήνα. Μέσα στην εστραπεία γράφει τραγουδία, που γίνονται επιτυχίες, με ερμηνεύτες κυρίως τους Γ. Νταλάρα και Γ. Καλιθή. Κυκλοφορεί του δέσους «Ο Στόβος», «Βαλδοσοραγές», «Ευδοκία», «Να χαμε τι να χαμε». Παράλληλα, συνθέτει και πολλά κομμάτια που τα τραγουδία «σε φιλκό κύκλο» και δεν ακούγονται «ποτέ έξω από τους τόσερας τόιχους μιας κίμαρας», όπως ο ίδιος έλεγε. Ανάμεσα τους, ο «Το», ο «Μέριμνος», το «Συμμοτοπλέγμο», το «Μη με ρατός». Στην περίοδο '74 - '76, ακολουθούσε οι κίλικα «Καλήμερα ήλιε», «Το τραγουδί του δρόμου», «Τα τραγουδία του θάνατο Λόδη, είναι λαϊκά, πολιτικά τραγουδία με αναφορές σε καυτό κοινωνικά προβλήματα. Ανάμεσα τους, τα «Πάνω της τομυκέρ», «Αιώνου το νάτο μας», «Το Δέντρο», Το 1979 ακολουθούσαν τα «Τραγουδία της Χαρούλας», σε οπήους του Μονάλη Ραούλλη (πρώτα δεν πνάνο χαμένο», «Μες το πλάφο», «Όλα σε θυμίζον», «Γρηγοστο τον εβίζελο» κ.ά. Ακολουθούσε ο τελευταίος της δίκοις «Τι μα μερά ζωής» και μετά το θάνατο του ο «Γράμματα στην ογαμπμένη», σε ποίηση Νόζι Χάμετ.

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΛΑΪΚΗ ΦΡΟΝΗ ΣΙΓΗΣ

«ΑΝΤΙΟ ΣΤΕΛΙΟ»

Μια φωνή που δόννε για μινόν αινάτο το μουσικό τοπίο της χώρας οήποτε.

Η απαλία του μεγάλη για το ελληνικό τραγουδί, για οόους τον αγήπασαν και τον λάτρων.

Ο Στέλιος Καζαντζής γεννήθηκε στην προαγιοπολη Νέα Ιωνία το 1931. Σ δεκαετία του άρονου, ορφεσμε α οπό πατέρα και πήρε το όνομα της βιολιάς.

Δούλεψε σαν ασφοφόρος, σαν μεταλεργάτης, σαν οικοδόμος, δούλεσε στα εργοστάσια της Νέας Ιωνίας.

Πέρασε δύσκολα χρόνια στο στρατό και στη «Πείση» του στη Μοκροπορ.

Στις άρκαες μινού αινάτο, ο Στέλιος Καζαντζής πρόσερε ερμηνίες που οίωσαν στις καρδιές της φταλοηιάς.

Το τραγουδί του εκφράζον τους κημώτες, τις πικρές, τις οπίδες του κόδομου, τον έρωτα την ελπίδα. Ο μεγάλος λαϊκός τραβιδούρος, ο συνθέτης και ερμηνεύτης του «Μω πάστες έχει η ζωή», ερμηνέυσε τραγουδία των πιο μεγάλων Ελλήνων συνθετών και στιχουγράων, όπως

τον Τσιτσάνη, Παπαϊωάννου, Καλδάρη, Βιθώ, Δεσπινάθη, Χιώτη, Κολκοταρίω.

Σταθμοί στην πορεία του Στέλιου Καζαντζή, οι συνεργασίες του με τους Θεοδωράκη, Χατζιδάκι, Ξαρχάο, Μοκροπορ, Λαουτή, Λοζο.

Οι οπλοί άνθρωποι έκριναν θετικό το παρόμοιο από το ελληνικό τραγουδί, τοποθετώντας τον βεθίο στην κορδιά τους.

Το τραγουδί του ρίζωσαν στις καρδιές της φταλοηιάς. Τραγουδίες μαζί της από το «Η κονωμία με καταρνή» έως το «Βέδο Βόδο» στο το «Απόδέρσορ στην κονωμία» έως το «Σαββότοβροδο».

Τραγουδίες μαζί του το εκανότερες τραγουδία του, μικρές και μεγάλες τις επιτυχίες.

☆☆☆

Από τη δεκαετία του '80, ο Στέλιος Καζαντζής ασχολήθηκε με το κατεπόμενα του «Δοκροφωρία επανερών και η νίχτα».

Ο πόλεμος που εξεπολύθηκε εναντίον

του από τις δικτορατικές επαισεις ή τον εξουθενώτικος και τον κόπασε έξω από το στίσιτο για εννεκαμήλο χρόνια. Το τραγουδί του ακολουθούσαν την ετενεκάχρονη αποσία του, μαζί με τα προηγουμένα, μένον άνάνατο και παροκαρνήθη.

Όσο το θάνατο της φταλοηίας, θα υπαρχον όσο υπαρχα οδικά, τα τραγουδία του Στέλιου θα ακουγονται, η ανεπανάλητη φωνή του δε θα αγίσει.

του '68, επιστρέφει στην Αθήνα. Μέσα στην εστραπεία γράφει τραγουδία, που γίνονται επιτυχίες, με ερμηνεύτες κυρίως τους Γ. Νταλάρα και Γ. Καλιθή. Κυκλοφορεί του δέσους «Ο Στόβος», «Βαλδοσοραγές», «Ευδοκία», «Να χαμε τι να χαμε». Παράλληλα, συνθέτει και πολλά κομμάτια που τα τραγουδία «σε φιλκό κύκλο» και δεν ακούγονται «ποτέ έξω από τους τόσερας τόιχους μιας κίμαρας», όπως ο ίδιος έλεγε. Ανάμεσα τους, ο «Το», ο «Μέριμνος», το «Συμμοτοπλέγμο», το «Μη με ρατός». Στην περίοδο '74 - '76, ακολουθούσε οι κίλικα «Καλήμερα ήλιε», «Το τραγουδί του δρόμου», «Τα τραγουδία του θάνατο Λόδη, είναι λαϊκά, πολιτικά τραγουδία με αναφορές σε καυτό κοινωνικά προβλήματα. Ανάμεσα τους, τα «Πάνω της τομυκέρ», «Αιώνου το νάτο μας», «Το Δέντρο», Το 1979 ακολουθούσαν τα «Τραγουδία της Χαρούλας», σε οπήους του Μονάλη Ραούλλη (πρώτα δεν πνάνο χαμένο», «Μες το πλάφο», «Όλα σε θυμίζον», «Γρηγοστο τον εβίζελο» κ.ά. Ακολουθούσε ο τελευταίος της δίκοις «Τι μα μερά ζωής» και μετά το θάνατο του ο «Γράμματα στην ογαμπμένη», σε ποίηση Νόζι Χάμετ.

Ο Μ. Λοΐζος υπήρξε στρατευμένος ουσιαστικά της μαζοχέμης Αριστεράς, και το έργο και τους αγάνες του προέριπτε στο πλάι του ΚΚΕ, παλεύοντας για μια δικαιοτέρα κονωμία. Πίστευε, μάλιστα, ότι η στρατευμένη τέχνη, όχι μόνο μπορεί να γεννήσει οριστοσυμμητικά έργα, αλλά και ότι είναι «ένας ελάχιστος ουσιαστικός στο χώρο των φταλών παιδιών, που πνάνει, αγανίζονται και σκοτώνονται κομμενά». Ο ίδιος από το απεδέμο μέσα από κίλικω τραγουδιών του, όπως τα «Τραγουδία του δρόμου», «Τα νέγρο», «Το τραγουδί μου», κ.ά., αφιερώνοντας το κοινό και, παράλληλα, προσφερόντας νήγιο ασθητικό λάουση. Υπήρξε πρωτότυπος συνθετικώτας στο χώρο των δημιουργών του ελληνικού τραγουδίου, παλεύοντας με συνέπεια για το νευματικό πνάνο δικαιοτάτο της τις δικτορατικές επαισεις και την καποεπότερη μέσα από την ΕΜΣΕ (ήταν ο πρώτος πρόεδρος του σωματείου).

Η ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ ΤΗΣ ΓΣΕΕ ΧΕΡΙ - ΧΕΡΙ ΜΕ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΥΣ

Επεουλάνε το Ασφαλιστικό κοροϊδεύουν τους εργαζόμενους

Η πλειοψηφία της Διοίκησης της ΓΣΕΕ προχώρησε τελικά στη συνδιάσκεψη για το Ασφαλιστικό. Δηλαδή, στην ουσία, προχώρησε στην έναρξη του σημείου διαλόγου, στην πολιτική ανανταρξία για την πλήρη αντιστροφή της Κοινωνικής Ασφάλισης. Αυτός φαίνεται πικρός ήταν ο κύριος στόχος τους, αφού, από ότι φαίνεται, κυβέρνηση - ΚΑΠ - πλειοψηφία ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ - ΝΔ - από κοινού και ο εκλογιστής του ΣΥΝΔΕΟ μαζί αντιμετώπισαν κατά τα μικροκομματικές κόντρες, συμφωνώντας στις γενικές κατευθύνσεις που πρέπει να κινήσει η αποσπασμένη μεταρρύθμιση.

Όλα αυτά, με ελίξη στην τοποθέτηση της ΓΓ της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ, Αλέκος Παπαγιάννης είναι ένα δείγμα πως ένα με ποσόν, επιδοματικό ανόητο που εβάζει με τις κινήσεις τους οι εργαζόμενοι την ανάληψη. Όλο αυτό όμως, παρά τις όποιες φραστικές διαφοροποιήσεις, ότι τα μέτρα πρέπει να κινούνται στην κατεύθυνση αφαίρεσης ασφαλιστικών δικαιωμάτων και καταστολής των εργαζομένων.

Είναι χαρακτηριστική η τοποθέτηση του προέδρου της ΓΣΕΕ Χρ. Πολυζωγού

πώλου, δηλαδή του ανείσθητου της εργοδοσίας και της κυβέρνησης: «Οι δεξιότητες της χώρας μας μετά την έναρξη στην ΟΝΕ (Συμφωνία Σταθερότητας) για περίοοδο των εκταμιεύσεων του κρατικού προϋπολογισμού υποφέροντας σε ουγκνητική συμπεριφορά την ίδια τη χώρα».

Επίσης υβριστόν τον σύστημα των τριών πυλώνων και του κεφαλοισχυριστικού συστήματος στην επιστημονική οπτική. Υποστήριξε ακόμα ότι η επιστημονική οπτική μπορεί να μην είναι υποχρεωτική.

Είναι φανερό ότι οι πλειοψηφίες της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ λειτουργούν σαν το «μπαρό κέρ» του κεφαλαίου μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα. Αρνούται να αφουγκραστούν τη φωνή των εργαζομένων, κλείνουν τα μάτια στις ανεπαλήθερες κινήσεις της άνοξης, εργοδοτικά προκλητικά την απαίτηση των εργαζομένων για υπεράσπιση και διεύρυνση της Κοινωνικής Ασφάλισης.

Δεν χωράει αμφιβολία ότι το παιχνίδι το έχουν παυλίσει εδώ και χρόνια. Ενα σίγουρο ότι όχι μόνο δε θα παύουν ο πόλεμος για κτηνοποίηση των εργαζομένων, αλλά ότι θα παίξουν ρόλο προεβάζει των οποίων κτηνοποιήσεων, θα

προσπαθήσουν να αποπροσανατολίσουν τους εργαζόμενους, θα προσβάσουν τις κτηνοποιήσεις, θα προσπαθήσουν να περάσουν τη λαική του «εργατικό» και «ρεαλιστικό», προκειμένου να περάσουν ανάμεσα δύο μεροπύτων τα ίδια.

Φανερά είναι και τον θιασίδει κανένας - ότι το επόμενο διάστημα θα νομοθετούνται το ανταποδοτικό ζωνοσχεδίο. Ο πρωτοπουργός ήταν σαφώς ο σχέδιο. Τα αντίστοιχα μέτρα που πήραν προωρούν την αναβολή, με πρώτο αυτό της Κοινωνικής Ασφάλισης, θα βρεθούν εκ νέου στο στόμα τους με τις επόμενες επιδείξεις ενάντια στην Εργατική Ώρα.

Το όλο προεβάζοντος στο ερώτημα για το Ασφαλιστικό μάλλον για λόγους, τόχα, κερμούς και όχι για την ουσία των κυβερνητικών προθέσεων αποδεικνύει ότι η κυβέρνηση, όχι μόνο δεν έχει παραιτηθεί από τα σχέδια της, αλλά μέσω από συνεχόμενες αντιδοσιακές αλλαγές σε Υγεία και Κοινωνική Ασφάλιση προεβάζει το τελειωτικό χτυπήμα, με όχημα τον κοινωνικό διάλογο της απάτης. Δεν χωράει. Λοπόν, αμφιβολία για τις προθέσεις κυβέρνησης - ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ. Τι θα κάνουμε λοιπόν; Θα δούμε τα χέρια. Θα περιμένουμε να μας σώσουν άλλοι; Θα πομμε δε βαριόμαστε.

Δεν γίνεται τίποτα ή, όπως λέμε α παρτίδες ήταν γοργό; Όχι! Το τακό συνδικαλιστικό κίνημα σήμερα μπορεί να αντάρξει, μπορεί να παροίσει την πλειοψηφία των εργαζομένων σε ένα ενάρι μέγιστο αντίτασης, αγώνα για την Κοινωνική Ασφάλιση.

Οι εκδοχές πρέπει να παίζουν ουσιαστικό ρόλο ο' αυτό το μέγιστο. Με την αγωνιστική μας εμπειρία και παράδοση πρέπει να μπούμε μπροστά. Να γίνει μεγάλη ενέργεια μετά τον Σύντακτων και όχι αργά για να βάλει μέλι. Να κλιμακώσουμε κάθε προταβήματα, κάθε επιτηρησία που στήνεται στο γατόνιο, στο γατόνιο, για τη σωτηρία και διεύρυνση της Κοινωνικής Ασφάλισης, να πάρουμε πρωτοβουλίες για το στήσιμο τέτοιων επιτηρησιών, να μην αφήσουμε να πάει άλλος χρόνος χαμένος. Μπορούμε να ελπίζουμε, αν αγωνιστούμε. Μπορούμε να έχουμε αποτελέσματα, αν δημιουργήσουμε ένα μέγιστο, που δε χάνεται σε σύγκριση με την υλαμαρκό κατάσταση, δε χάνεται σε σύγκριση με τις επλήξεις του κεφαλαίου, ένα μέγιστο που θα αμφισβητεί το σύστημα και θα παλεύει για την αντιστροφή του.

ΣΤΟ ΜΕΤΡΩΠΟ ΠΛΑΪΣ Η ΔΥΝΑΜΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ Η ΝΙΚΗ

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΑΛΟΥΜΕ «ΦΡΕΝΟ» ΣΤΑ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ ΤΩΝ ΜΜΕ

Το εισαγόμενο οσού της αθλήτριας, το τηλεοπτικό απόρρητο του «Μεγάλου Αδελφού», εκανε παρέρμο και στη χώρα μας, επιβεβαιώνοντας ότι η πλειοψηφία των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, αντί να είναι μηχανισμοί προσαρμογής των αγώνων του πολιτισμού και της τεχνικής, μηχανισμοί πολιτικών θέσεων και δραστηριοτήτων, είναι μηχανισμοί που εκτρέφουν τη βία, τη σήψη, την αποκοινωνία και τον εξευτελισμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Οι μεγαλοκαταθέτες αποβέβαιον να όλη για σφοδρά ότι υποστάσι στο κέρδος δε διατάχουν να εξευτελιστεί την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, να καταπονήν ανθρώπινες, να πετούν στα πρόσωπα των τηλεθεατών τα τηλεοπτικά τους απόρρητα.

Μέσα από κολοσσική επιτυχία, ααλίνα και ποιήσης, η ανθρώπινη αξιοπρέπεια εξαγοράζεται και γίνεται κερδοφόρο πρόβον.

Το τηλεοπτικό σκούπιδο, που επιδοκίει να διαμορφώσει υποταγμένες και απολιτισμένες συνειδήσεις, που δεν προβάλλει μόνο τη νοσηρότητα και αξιοπρέπεια, αλλά και την κουλτούρα του λαού μας, πρέπει να αποσυρθεί ΤΩΡΑ!

Το τηλεοπτικό σκούπιδο να επιστραφεί ο σκούπος που αφήνει, εμμενιστές και εκτελεστές του.

Ο κλόος μας, το συνδικαλιστικό κίνημα, δεν μπορεί να μείνει απάθης θεατής στην ολοένα και περισσότερο χειραφέτηση των εργαζομένων και γενικά, της κοινωνίας ο-πότε το ΜΜΕ.

Δεν μπορεί, αδιαφορητή, να πάντα να εκχωρούνται στους κάθε είδους εμποτισμένες, μεγαλοαποκτηματιστές.

Το συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να υψώσει φωνή αντίστασης, επιβάλλεται, αούριο όσού είναι οργά.

Η καταχώρηση του κοινωνικού ελέγχου σε όλες τις μορφές πληροφοροποίησης, η θέσπιση κανόνων λειτουργίας των κρατικών και ο έλεγχος των δραστηριοτήτων των ιδιωτικών ΜΜΕ πρέπει να είναι απαίτηση και στόχος του συνδικαλιστικού κινήματος.

Η κτηνοποία του ιμπεριαλισμού

Τι δείχνει η ετήσια έκθεση της «Γούινισεφ» για την κατάσταση των παιδιών στον κόσμο 2002

Περισσότερα από 10 εκατομμύρια παιδιά κάτω των 5 ετών εξακολουθούν να πεθαίνουν από αυτές που μπορούμε να προληφθούν, 149 εκατομμύρια παιδιά στις αναπτυσσόμενες χώρες εξακολουθούν να υποφέρουν από υποσιτισμό, περισσότερα από 190 εκατομμύρια παιδιά δεν πηγαίνουν σχολείο — η πλειοψηφία τους κορίτσια — ενώ εκατομμύρια παιδιά σε όλο τον κόσμο εξακολουθούν να εμπλέκονται στην παιδική εργασία, στην εμπορία παιδιών, στην πορνεία και τις ένοπλες συρράξεις.

Περισσότερο από μισό δισεκατομμύριο παιδιά ζουν με λιγότερο από ένα δολαριο την ημέρα και η περατασταμένη φτώχεια — τονίζει η «Γούινισεφ» — προκαλεί μόνιμη ζημία στο μυαλό και το κορμί τους. 1,1 δισεκατομμύριο άνθρωποι εξακολουθούν να μην έχουν πρόσβηση σε ασφαλείς νερό. Ενώ 2,4 δισεκατομμύρια ζουν χωρίς επαρκείς εγκαταστάσεις υγιεινής, η πλειοψηφία των τελευταίων στην Ασία.

Κατά τη διάρκεια του 1990, δύο εκατομμύρια παιδιά σκοτώθηκαν, εξ' εκατομμύρια τραυματίστηκαν ή έμειναν ανάπηρα και 12 εκατομμύρια έμειναν άστεγα εξαιτίας των συρράξεων. Οι συρράξεις — κατ'αλληγή η έκθεση της «Γούινισεφ» — έχουν αφήσει ορφανά ή χωρισμένα από τις οικογένειές τους περισσότερα από ένα εκατομμύριο παιδιά στην τελευταία δεκαετία του 20ού αιώνα.

Την ίδια ώρα, οι κεφαλοκράτες σε όλο τον κόσμο, χορεύοντας πάνω σε ανθρώπινα πτώματα, μετέβαλλαν με τη βοήθεια, τη φήκη και το θάνατο, εκατομμύρια ανθρώπους τα υπερόχι κέρδη τους.

Τρεις (3) Αμερικάνοι, οι πλουσιότεροι άνθρωποι στον κόσμο, έχουν εισοδήμα ίσο με το εισοδήμα 48 χωρών!

Εκατομμύρια είναι τα παιδιά - θύματα των πολέμων. Στη φωτογραφία, κορίτσια με εργαλεία από τους ΝΑΤΟικούς βομβαρδισμούς στη Γουινουαρία

Στη χειρότερη μορφή βία, τα παιδιά της καταπιεσμένης από τους καπιταλιστές Αργεντίνες